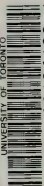
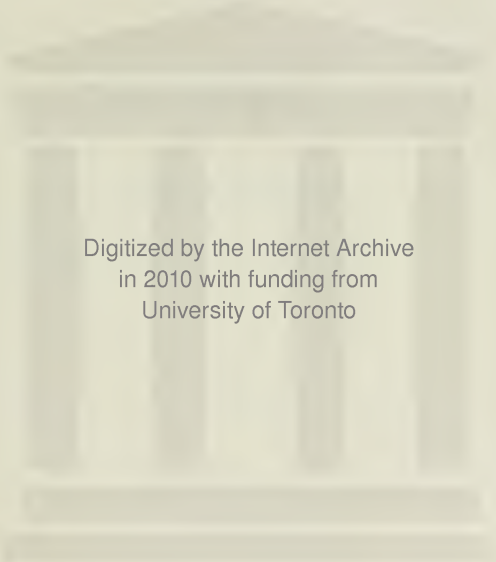

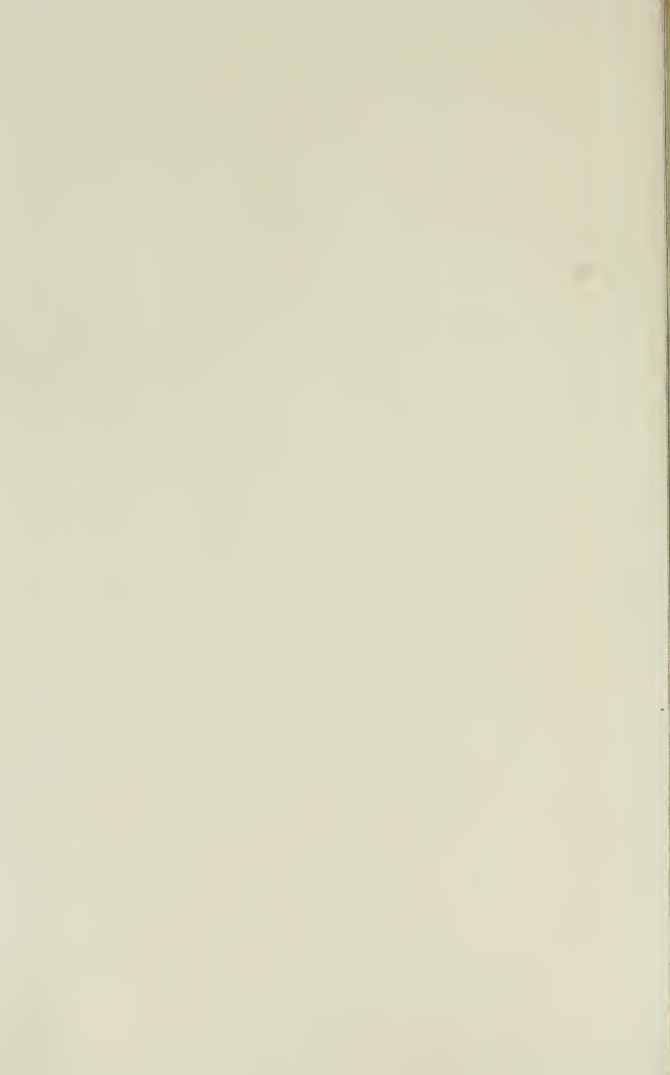
UNIVERSITY OF TORONTO

3 1761 00124180 1

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
University of Toronto

SCHOLIA

— IN

THEOCRITUM,
NICANDRUM ET OPPIANUM.

PAROISSIN. — ENCLUBANT FIRMIN DIDOT FRÈRES, VIA JACOB, 36.

LG
T-3865
Ydu

SCHOLIA

IN THEOCRITUM.

AUCTIORA REDDIDIT ET ANNOTATIONE CRITICA INSTRUIT

FR. DÜBNER.

SCHOLIA ET PARAPHRASES

IN

NICANDRUM ET OPIANUM

PARTIM NUNC PRIMUM EDIDIT,

PARTIM COLLATIS COD. MSS. EMENDAVIT,

ANNOTATIONE CRITICA INSTRUIT

ET INDICES CONFECIT

U. CATS BUSSEMAKER.

324669
19. 2- 36.

PARISIIS,

EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,

INSTITUTI FRANCIE TYPOGRAPHO,

VIA JACOB, 56.

M DCC. XLIX.

PH

4444

A2

1849

SCHOLIA
IN THEOCRITI IDYLLIA.
AUCTIORA EDIDIT
ET
ANNOTATIONE CRITICA INSTRUXIT
FR. DÜBNER.

D. M.

FIRMINI DIDOT PATRIS

VIRI OPTIMI ET INTEGERRIMI

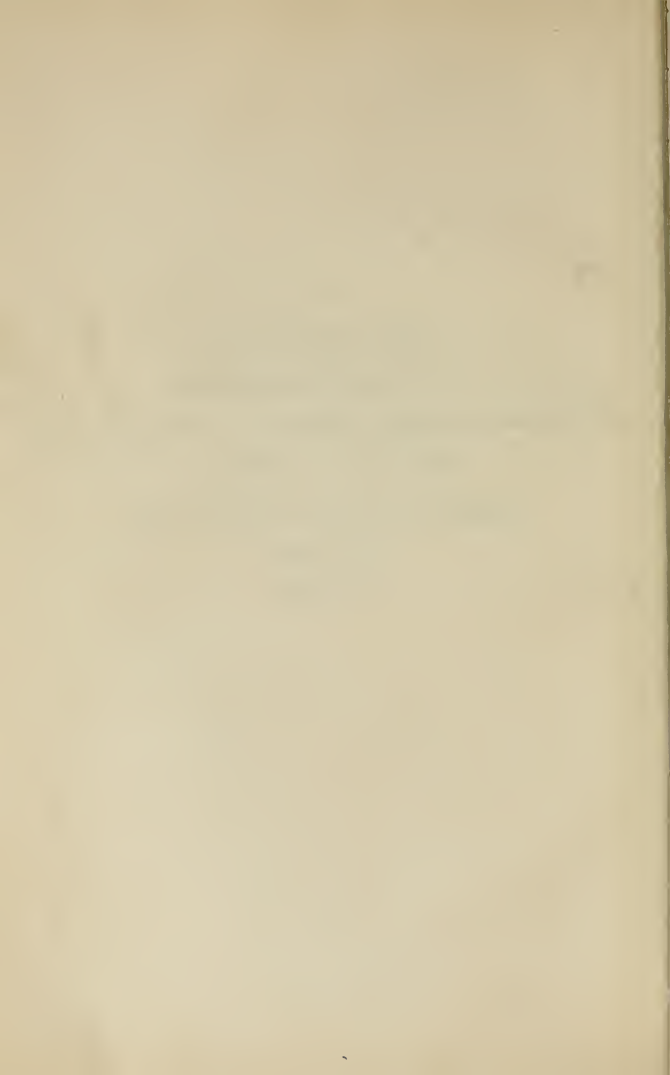
QVI THEOCRITVM ANIMO PERSENSIT ET GALLICIS VERSIBVS

PLANE NATIVVM EXPRESSIT

DECENNALIYM PARENTALIORVM INSTAR

PIVS OFFERT

FR. DVBNER.

PRÆFATIO.

Scholorum edendorum longe alia ratio est atque scriptorum. Ex his, quantum ejus fieri potest, amolienda omnia sunt ab ipsis aliena, ut mens eorum et manus nitide repræsentetur : illa farraginis naturam non debent exuere, quippe per sæculorum decursum a multis scripta. Jam docta et antiqua scholia, tum eorum laceras interpolatasque reliquias maxima cura tractari oportere liquet : de indoctis vero, recentibus, nonnunquam ultra quam credi potest absurdis, quid statuendum ? Eorum maxima pars delenda aut oblivioni mandanda esset, si nulli rei alii quam explicando poetæ scholia ederentur. At enim in nugis istis, paraphrasis et ineptiis insunt sæpe quæ scire doctorum hominum interest, ad linguæ historiam et ad rem criticam pertinentia. Quare aut doctis quæstionum suarum instrumentum quam locupletissimum offerri debet aut eliminari quæcumque inutilia sunt interpretationi sive falsa. Posterior ratio editionem ipsam doctioribus omnibus inutilem reddidisset : itaque priorem sectatus sum valde diligenter, non sine tædio. Enim tibi (ut hoc sumam) quæ tribus in paginis nostris dimidiaque (scholiis omnibus idyllii VI) sola haberi possunt antiqua :

7. Δοῦρίς φησι, διὰ τὴν εὐβοσίαν τῶν θρεμμάτων καὶ τοῦ γάλακτος τὴν πολυπλήθειαν τὸν Πολύφημον ιδρύσασθαι ἱερὸν ἐν Αἵτνῃ τῇ Γαλατείᾳ· Φιλόξενον δὲ τὸν Κυθήριον ἐπιδημήσαντα, καὶ μὴ δυνάμενον ἐπινοῆσαι τὴν αἰτίαν, ἀναπλάσαι ὅτι Πολύφημος ἦρα τῆς Γαλατείας.

15. αὐτόθι : Οἶκοθεν, ἀπὸ τῆς οἰκείας φύσεως, διαρρεῖται ὑπὸ τρυφερότητος, ὡς ἀπὸ τῆς κινάρας οἱ πάπποι. χαῖται γὰρ οἱ πάπποι τῆς κινάρας.

20. Τήλεμος, ὁ παρ' Ὀμήρῳ Εὐρυμίδης [ἢ Εὐρύμαχος] καλούμενος, ὃς μαντοσύνη ἐκέκαστο. ἐμαντεύσατο γὰρ αὐτῷ ἐκ τῶν Ὀδυσσεύος χειρῶν ἀμαρτήσθαι ὁπωπῆς.

28. ** τὸν οἶστρον τοῦ μύωπος Σώστρατος διαστέλλει. ** οἶστρος δὲ πολέμιος τοῖς βουσίν. ὅταν γὰρ δάκνωσιν αὐτοὺς, οἰστρεῖν ποιοῦσι καὶ τρέχειν πολλὴν ὁδὸν μετὰ βοῆς καταλιπόντας τὸν νομόν.

39. ποιῶσι γὰρ καὶ [μέχρι τοῦ νῦν om. optimus Vat.] μάλιστα τοῦτο αἱ γυναῖκες. Καλλίμαχος δ' Αἰτίων·

τρεῖς κόλποισιν ἐπιπτόουσι γυναῖκες.

40. Κοτυτταρίς, ὄνομα κύριον, ἀπὸ τῆς παρὰ Δωριεῦσι τιμωμένης Κοτυτ-
τοῦς. ἦσαν δὲ Τιμανδρέως θυγατέρες Κοττώ (?) καὶ Εὐρύθεμις, ἃς ἐτίμησαν Ἡρα-
κλεῖδαι, διὰ τὸ συναγωνίσασθαι αὐτοῖς κατὰ τὴν εἰς Πελοπόννησον ἀφίξιν, ὥς οἱ
περὶ Ἰππόστρατον ἀποφαίνουσι.

Gaisfordianam editionem secuta est primum (1828) editio *I. B. Gailii*, scholia et glossas codicum Parisinorum omnium continens, deinde (1843) «scholiorum Theocr. pars inedita, quam ad codicis Genevensis fidem edidit *J. Adert*.» Hanc partem repetii integram (*): sed glossis quas γύδην protrusit Gailius falcem adhibui, mitiorem haud dubie quam oportebat. Nihil enim quod ulli, vel tenuissimo, esse usui videbatur posse, ad explicationem, ad historiam interpretationis, ad rem criticam, ad lexicologiam veterem et recentem, non solum hujusmodi nihil delere volebam, sed alia etiam reliqui byzantinum explicandi morem ostensura iis quibus tales codices inspicere non licuit. Eorum insigne specimen est liber Parisinus 1832 (nobis M., Gaisfordio A.), conjunctam Manuelis Moschopuli et Demetrii Triclinii operam exhibens. In omnia prope vocabula glossæ cernuntur inter versus pictæ, duumviris puto illis tribuendæ, quanquam in marginum modo scholiis longioribus nomina leguntur: duplex enim glossarum series est, alteræ nude positæ, alteræ parva cruce insignitæ. In adnotatione Vaticanas quoque et Laurentianas glossas adjeci ex editione Wartoniana, quam ibidem videbis suppeditas quædam a Gaisfordio neglecta. Principem Calliergi ut iterum conferrem, opus non esse videbatur, quum omnia pæne post illum in codicibus inventa fuerint: sed studiosè quæsivi, et in Armamentarii bibliotheca (*de l'Arsenal*) tandem inveni Gulielmi Xylandri Brubachianam (1558). Ita enim præstantissimus ille vir in præfatione: «Nunc et ipsum autorem nostra opera aliquanto quam antè damus castigatiorem, et ipsa Scholia certe multo emendatiora.» Semel ἐφενάκισε quem in Plutarcho et alibi jure merito admiramur: nam perpaucissima habet vulgatis meliora, estque suspicio jam apud Calliergum ea sic legi. Inter recentiores GÆELII crisis enitet, qui eodem tempore

(*) Omnia nostra jam typis mandata esse ignorans vir humanissimus *Adert* ultro nobis obtulit editorum quoque scholiorum varietatem ex eodem Genevensi codice ductam. Cujus liberalitatis laude quanquam minime eget ipse, nostrum est tamen eam grato animo exprimere.

quo Gaisfordius sua collegit, adnotationem scripsit in editionem Amstelodamensem, multo ante ab *van Reenen* adornatam et criticis notis ab *Hamakero* instrui cœptam. De nostris antequam verba faciamus, codices recensendi sunt.

VATICANOS

codices cum scholiis contulit solus Sanctamandus, anno 1709. Sunt autem :

- Vat.* 1. — n. 50. Sæc. XIV, chartac.
- Vat.* 2. — n. 95.
- Vat.* 3. — n. 38. Sæc. XIV.
- Vat.* 4. — n. 1825.
- Vat.* 5. — n. 42. Sæc. XIV, bombyc.
- Vat.* 6. — n. 913. Sæc. XIII, bombyc. (idyll. 1—6.)
- Vat.* 7. — n. 37. (39. ap. Wordsw.)
- Vat.* 8. — 40. Sæc. XII, bombyc. (idyll. 5 a versu 26 ad id. 8.)
- Vat.* 9. — n. 915. Sæc. XII, bombyc.

De postremo vide notationem Ziegleri. Idem aliique plures codices commemorant scholiis instructos : mihi memorandi sunt ii solum quibus usi sunt editores. Reliquorum Italicorum præcipuus est

Salv. (apud Gaisfordum L.), Laurentianus n. 46,

cujus apographum Florentiæ in Sanctamandi gratiam fecit Salvinus. Idem glossas Laurentianas excerpsit, plerasque ex hoc ipso codice n. 46, paucas ex aliis Laurentianis et ex duobus codicibus Benedictinorum Florent. sive Abbatiae, sæc. XIV (A. C. 12. et A. C. 4.). Paucissima denique innotuerunt ex K., Mediolanensi Ambrosiano n. 222, bombyc., sæc. XIII, optimo et « uberrimis » scholiis glossisque instructo; ejusdem bibliothecæ C., n. 75, recente; Taurinensi 8, chartaceo, sæc. XV.

PARISINOS

omnes contulit Gailius. Universos recensebo, asteriscis notans eos qui poetam sine argumentis et glossis exhibent.

- * A. — n. 2596. Sæc. XV.
- B. — n. 2721. Sæc. XVI.
- C. — n. 2722. Sæc. XVI.
- D. — n. 2726. Sæc. XIV.

- E. (ap. Gaisf. C.) — n. 2758. Anni 1393.
 F. — n. 2763. Sæc. XVI.
 G. — n. 2781. Michaelis Apostolii manu.
 H. — n. 2786. Sæc. XIV.
 I. — n. 2802. Sæc. XIV.
 K. — n. 2812. Sæc. XV.
 L. — n. 2831. Sæc. XIII. (*)
 M. (ap. Gaisf. A.) — n. 2832. Sæc. XIV.
 N. — n. 2833. Sæc. XIV.
 * O. — n. 2834. Sæc. XV.
 P. (ap. Gaisf. B.) — n. 2835. Sæc. XIV.
 Q. — n. 2884. Sæc. XIII.
 * R. — n. 2998. Sæc. XV.
 * S. — n. 3026. Sæc. XVI.
 * T. V. Translationes latinæ.
 * X. — n. 2742. Epigrammata cum Guyeti notis.
 Y. — Coisl. n. 169. Sæc. XV.
 Z. — Coisl. n. 351. Anni 1516.
 A. — Reg. n. 454. A. Sæc. XIV.

In Argumentis aliquoties ex Gaisfordo relictum est *Colb.*, quod scribere debebam B. (n. 2721) : hic enim est ille Colb., quem aliquamdiu, ob frequentem consensum, putabam esse Q. (2884.) Codicem M. (A.) jam Sanctamandus tractaverat; tres, M. P. E., Bastius, cujus schedis usus est Gaisfordus, literis A. B. C. eos codices significans. Ex aliis pauca excerpterat Ruhnkenius.

Semel memoratur codex *Toletanus*, ab Andrea Schotto inspectus. « Florentino in cimeliis liberi baronis a Schellersheim, bombyc. Sæc. XIV. » (*Schellersh.*) in Argumentis usus est Kiesslingius.

Anglicanos duos Gaisfordius adhibuit :

Can. — Canonicianum bibl. Bodl. 86, recentissimum;

Bar. — Baroccianum bibl. Bodl. 109, chart.,

octo idyllia continentem, « locis nonnullis obiter inspectum. »

Ex *Genevensi* codice, sæc. XIV, jam Casaubonus multa excerpterat : inedita omnia a. 1843 prompsit cum docta annotatione J. Adert, qui duplicem manum bene distinxit. « Gen. » priorem indicat, « Gen. » posteriorem. Codex ab imperitissimo librario scriptus.

(*) Bombycinus hic L. optimus est Parisinorum, sed trium modo idylliorum scholia continens V, VI et VII. Adde quæ dixi in *Revue de philologie*, vol. II, p. 454.

Apparet in Vaticanis codicibus, præcipuis omnium, a Sanctamandi fide standum esse, minime ea quidem fluxa, sed multa sunt quæ velis acrius fuisse examinata. Maximum incommodum est quod nusquam annotavit quæ *absint* a quoque meliorum : ex tali enim notatione non minus quam ab excerptis scholiis pendet de auctoritate cujusque iudicium. De Parisinis melioribus hoc ex varietate nostra satis patebit. Nimirum quum incredibilia ex suis codicibus referret multa Gailius, omnes retractavi, ita quidem ut primum antiquorum scholiorum reliquias, ubicumque apparerent, accurate excuterem, byzantina præterirem; deinde in his quoque et in glossis quæcumque dubitationem movebant, quomodo scripta essent contemplarer. Sic præsertim ex codicibus. L. M. et P. haud contemnenda eruere contigit; in reliquis bonitatem magis quam meam industriam lectores desiderabunt. Gratias habebunt doctissimo Πικκολοφ, qui nonnulla scite restituit, alia, in quibus critici hæserant, ex neogræca consuetudine plane explicavit. Barbarogræca, nunc secundum codices recognita, tractabuntur in nova editione Ducangiani operis, quam meditatur Firminus Didot, literarum Græcarum in Gallia salus.

Quot quantique ante barbariem ingruentem grammatici in Theocrito doctam operam collocaverint, intelliges ex *Wartoni* dissertatione quam repetendam curavi. Hodie tantorum studiorum vix umbram tenuissimam superesse apparet in nostra collectione scholiorum, cujus *antiqua ex uno* codice eoque satis lacero derivata esse omnia mihi persuasum est. Ubicumque enim in his Byzantinorum magistrorum commentariis cernitur antiqua notatio non integra, ex iis quæ ipsi dicunt vel moliuntur, planum fit eos nihil amplius reperisse. In aliis scholiis, velut Pindaricis, Euripideis, factum est ut antiquis vel decurtatis vel omnino neglectis recentia potissimum in libris repeterentur : de Theocriteis nulla fere antiqua in Byzantinorum manus videntur venisse, præter illa quæ hodieque leguntur, nisi quæ forte una cum recentibus interciderunt. Ipsi enim Byzantini Theocritum ingenti mole commentariorum obruerunt, quorum pars modo superest : quod ex multis rebus colligitur planissime, v. c. ex schol. VI, 32, ubi vocis ἄγγελος explanationi plurima de μηνύειν et μηνυτής adjiciuntur; sch. VII, 77, ubi ad Καύκασον ἐσχατόντα historia Promethei narratur et *fluvius* Λετός recoquitur. Conf. notam ad sch. VII, 109. Ex his παρεκβολαῖς liberioribus nonnunquam pauca arripiebantur : atque inde factum est ut nonnullis in scholiis nihil videas quod ad Theocriti verba referre possis. Alias peccatum *transpositione* scholiorum : qua in re ne quis putet audacius agi

ab criticis, memorabo de codicibus nostris L. et P. In illo servatur quidem ordo, sed extremis idylliis per saturam adjiciuntur scholia suo loco omissa; in altero duplex series scholiorum excipit idyllia, ita ut v. c. ultimi versus carminis et in medio et in fine tractentur: lemmata rubrica scripta sunt; ea pictura (quod non raro fit) si omissa fuisset, orta esset magna confusio. Cetera in adnotatione passim tetigi. Tenendum est autem in explicationibus undique corrasis et *agglomerando* junctis justam seriem rerum et orationis neque exstitisse unquam, neque institui posse nisi multa delendo, quod facere nolimus. Antiquorum grammaticorum notationes ut in tanta farragine facilius distinguantur, asterisco notatæ sunt. Septembri mense MDCCXLVII.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Proleg. III, lin. 31 falsum est προκείσθαι. In cautione ibid. p. 116 prolata conjecturam Schneidewinus meus monuit jam ab Hermanno factam esse Epit. D. M. p. 210 ed. sec. qua careo.

Idyll. I, 4, l. 36 Wüstemannus p. XVIII correxit ἐκτέταται τὸ ΚΑ. — *Ib.* v. 53, l. 1. Imo λεπτότερον καὶ εὐτονιώτερον superesse videntur ex scholio de ὕψος, v. 55.

II. Weissgerberi programma de hoc idyllio (1828) literis bis ad librarium Friburgensem datis oblinere non potuimus.

VII, 40, l. 50 scribendum esse cum Mansone: οὐ δοκεῖ ἀκουστῆς γεγονέναι ὁ Θεόκριτος: Σικελίδας δὲ ἐκαλεῖτο πατρωνυμικῶς, optime monuit Wustemannus p. 107. — *Ib.* 78, l. 1 vere correxisse videtur C. Mullerus τῆς Θουρίας ἔρος χαμαὶ ἀνὸν pro θά-

λαμον, Historicor. vol. II, p. 373. — *Ib.* 106, l. 35. Ille τῶν ἐφήθων ἐν σικίλλαις ἀγών videndum est an non debeat confusæ famæ de τῷ τῶν ἐφήθων ἐν τοῖς σικίρροις s. σικίροις ἀγῶνι, de quo Athenæus XI, p. 495, F, ex Aristodemo.

XI. *Argum.* l. 30 καὶ γὰρ Ἐρωτας Bentleius Opusc. p. 470. — Vers. 41. Dele notam. Lin. 38 κυρίως mutandum est in βαρίως: tractat enim accentum duplicem voc. σκύμνος, de quo schol. Iliad. Σ, 319, excerptus a Favorino.

XII. *Argum.* l. 1. Adde dicta pag. 167 extrema.

XIII. *Argum.* l. 45 corrigendum esse Σαπῶ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ recte monuit Wustemannus. Sic schol. Apollonii III, 26. Mirum Ἀπροδίτης non tetigeram ob Pausaniæ (IX, 27, 2) verba, Σαπῶ πολλὰ τε καὶ οὐχ ὁμολογούμενα ἀλλήλοις ἐς Ἐρωτα ἔσε.

NOTITIA

SCHOLIORUM THEOCRITI.

Qui Theocritum nostrum Scholiis et commentariis Græcis olim interpretati sunt, Theo, Amarantus, Asclepiades, Munatus, Neoptolemus, Nicanor, et Amerias (1), doctis viris memorantur (2). Quis fuerit ille Theo, nam plurimi sunt ejus nominis, quoque tempore vixerit, haud adeo liquido constat. Erat grammaticus quidam Theo, Alexandrinus, qui floruit paulo ante, vel circiter, Tiberii et Claudii tempora (3). Scholia ille, si forte idem fuerit, in Homeri Odysseam, in Apollonium Rhodium, Callimachum, et Lycophronis Alexandram, scripsit (4). Nam medicus, non grammaticus fuisse videtur, qui Nicanorum commentario illustravit (5). Collegit etiam Theon aliquis τὰς Κομικὰς Λέξεις, opus Hesychio memoratum (6). Theoni, soli quidem (7), male omnia quæ in Theocritum hodie circumferuntur Scholia tribuit Ursinus; ut nullo alio, quam Theonis nomine, ea citare soleat et indicare (8). Ejus nomen nullibi occurrit in Scholiis hisce nostris. De Amaranti, qui et ipse

Alexandrinus erat, ætate siletur. Laudatur ejus commentarius in Theocritum ab Etymologico Magno (1); et forte idem est cum illo qui, teste Athenæo, libri Περὶ σκηνῆς auctor erat (2). Memoratur et Amarantus grammaticus a Galeno (3). Ut Theonis, ita nec Amaranti nomen in hisce Scholiis habetur. Asclepiades, Myrleanus, sive Apameensis Bithynus, genere Nicæensis, ex Apollonii Rhodii schola profectus, Romæ inclaruit tempore Pompeii Magni (4). Scripsit Φύλοσόφων βιβλίων διαρθρωτικά, teste Suida. (5) Necnon commentarium in Odysseam (6). Sæpius adducitur in Scholiis Apollonii Rhodii, et bis in Τραγωδουμένων (7). Docuit ille Romæ, tempore Pompeii jam dicti; et Alexandriæ, ubi celebre valde Theocriti nomen et scripta, regnante Ptolemæo quarto,

(1) V. Διεκράνωσας.

(2) VIII, p. 343; X, p. 414. Fabric. VII, p. 49.

(3) Fabric. XIII, p. 55. Confer eundem, II, p. 623. Medicus certe erat hoc nomine clarus. Alius Asclepiades Myrleanus memoratur, qui forte idem cum nostro, celebrisque grammaticus. Fabric. VII, p. 48, 54.

(4) Fabric. ibid. Confer et eundem, tom. I, p. 303, 689.

(5) In voce.

(6) Etymolog. Magn. v. Ἀργαῖος, ubi laudatur in Ὑπομήματι Ὀδυσσεύς. Vide et Ammonium, v. Ἄμα. Idem frequentius occurrit in Eustathio ad Homerum.

(7) [De his vide dissertationem Werferi in Actis philol. Monac. vol. 2, p. 491 seqq. Wartoni collectaneis substitui-mus hæc Wüstemanni p. XVII seq. : « Hunc Asclepiadem in multis veterum poetarum commentarios scripsisse constat, veluti in Pindarum, in Cratini fabulas, in Aratum quoque, æqualem Theocrito scriptorem. Bæckhius in præfat. ad Pind. vol. II, p. XV, hunc Asclepiadem eundem habet cum eo, qui Τραγωδουμένων auctor est. At diversum cum esse apparet inde, quod alter Myrleani, alter Tragilensis nomine insignitur.... Asclepiadem Myrleanum, cujus commentarius in nostris Scholiis sexies ad partes vocatur, videmus non solum ea quæ ad orthographiam, prosodiam et grammaticam spectant, tractavisse, sed geographiam quoque tetigisse, neque reliqua neglexisse, quæ ad poetæ intelligentiam facerent. »]

(1) Laudatur et Ambryon περὶ Θεοκρίτου, grammaticus, a Diogen. Laert. V, c. 11. Auctor nempe Vitæ Theocriti.

(2) Quidam etiam Marianus, imperatore Anastasio, traditur a Suida Græcam metaphrasin Theocriti composuisse jambis 3159. In v. Μαριανός.

(3) Fabric. Bibl. Gr. tom. VII, p. 71.

(4) Ibid. Et I, p. 604; II, p. 418, 523, 627, 482; XIII, p. 588. Vide et Etymolog. Magn. V. Ἀστυρον. Scripsit et Theo quidam in Aratum scholia; sed an idem, dubitat Fabricius ibid. IV, p. 451; II, p. 471.

(5) Confer Fabricium, ibid. XIII, p. 434; F. Ursinum, Virgil. collat. etc. edit. Valcken. p. 9; Ruhnkenii Præfat. ad tom. II Hesych. Albert. p. 9; Etymologic. Magn. v. πύελος, ἀκμήνος, βουκίρας, Schol. in Nub. Aristophan. v. 397.

(6) In Præfatione. De quo pluribus nuper Ruhnkenius, Valckenarius, alique celeberrimi viri.

(7) Ita et docti viri passim de Scholiis in Aristophanem, aliosque poetas, loqui solent : quasi unus aliquis grammaticus omnium esset auctor. Sed contrariæ interpretationes, ne dicam consimiles, hoc non patiuntur.

(8) Ubi supr. et ibid. p. 4, 11, 98.

adolescens commoratus est (1). Semel tantum nuncupatur Asclepiades Myrleanus in hisce Scholiis, ad Idyll. I, 118. Idem, grammaticus saltem aliquis Asclepiades, memorari videtur ad Idyll. I, 4; V, 94 (2). Qui vero alibi adducitur Asclepiades, videl. ad Idyll. II, 88, quum ibi de re botanica agatur, videtur fuisse Asclepiades Medicus, Bithynus etiam (3), ibidemque librum aliquem ejusdem citari existimo. Quod ad Neoptolemum attinet, erat grammaticus Neoptolemus quidam, qui librum elaboravisse traditur de Vocabulis Phrygiis (4) : sed qui in Scholiis hisce nominatim adducitur Neoptolemus, ad Idyll. I, 52, cum aliis historiae naturalis scriptoribus, Apollodoro scilicet et Theophrasto, medicum fuisse puto, qui librum scripsit de ratione conficiendi servandique mellis (5). Bis memoratur Nicanor, Cous, isque omnium solus quidem, ut interpretes Theocriti (6), in Scholiorum horum farragine, ad Idyll. VII, 6. Superest ipsius, ejusdem ni fallor, liber manuscriptus Περὶ στίγμων (7), inter Barocci quantivis pretii Codices manuscriptorum Græcos, in Bibliotheca Bodleiana Oxonii, MSS. Barocc. 71. Idem per jocum στίγματις dictus est, quod doctrinam punctorum paulo subtilius investigaverat (8). Plurima ad rem criticam grammaticamque spectantia composuisse fertur (9). Floruit Hadriani temporibus (10). De

Munato nihil habeo quod dicam, nisi quod nomen ejus legatur in lite quadam grammatica de accentu, ad Idyll. II, 100. Neonon in etymologia vocabuli ejusdam, ad Idyll. VII, 106 et 138 (1). Quin et in argumento ad Idyllium XVII (2). Ameriæ nomen ipse attuli e scholiis ineditis, ad Idyll. I, 32, 97. Recensetur inter grammaticos deperditos a Fabricio (3). Eum quasi auctorem ejusdam variae lectionis apud nostrum, loco modo citato, Casaubonus adhibet; grammaticum, uti ait, antiquissimum, Athenæo, et Sophocli veteri Apollonii Scholiastæ, laudatum non raro (4). Amerias etiam aliquis sæpe laudatur ab Hesychio (5). [His addendus Theætetus grammaticus, bis (I, 147 et 114) ita memoratus ut commentatus in Theocritum esse videatur. Ignoramus sitne ille cujus liber manuscriptus περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων in Medicea servatur (Bandin. Catal. vol. II, p. 368), an ille quem Suidas citat ἐν τῷ Περὶ παροιμιῶν. Denique Wüstemannus p. XX : « Incertæ prorsus ætatis est *Lampridius*, cujus expositio carminum Theocriteorum, teste Montefalconio Biblioth. bibliothecar. p. 519, Mediolani in bibliotheca Ambrosiana est. »]

Hi omnes Theocriti Scholiastæ vulgo dici solent. Non quod omnes, ut ego quidem existimo, ex professo scholia scripserint in nostrum : sed potius, quod ex horum nonnullorum libris et tractatibus criticis loci citati, et jam olim ad marginem Theocriti scripti a grammaticis appositique, demum cesserint in scholia. Nicanor Cous certe in poetam nostrum ex professo commentarium vel interpretationem contexuit (6). Cum quo forsitan adjungendus Amarantus (7).

Vid. et Suid. in voce. Frequentius adducitur in Scholiis Lips. ad primos XVI libros Homeri. Fabric. XII, p. 244.

(1) Vid. et Argument. Callierg. Idyll. III, ubi et Apollonius grammaticus, Dyscolus puta, citatur.

(2) Ubi graviter hallucinatur.

(3) Amerias scil. Macedo, tom. VII, p. 49. Vid. et III, p. 640. E Meursii Bibliotheca Græca.

(4) Lect. Theocr. c. 1, p. 239. Confer Eustath. ad Homer. edit. Rom. p. 1958. Neonon Schol. ad Apollon. Rhod. II, 192; IV, 1492; II, 384, 1284. Ubi citatur ἐν Γλώσσαις. Ut ab Athenæo IV, p. 176, C.

(5) Locos indicavit Fabric. IV, pag. 555. Vid. et I, p. 386. Confer Suidam, v. Διακρίσιον. Et Etymologicon Magn. v. Δισσῆ.

(6) Vid. ad Idyll. VII, 6.

(7) Cujus commentarius in Theocritum memoratur ab Etymologo Magn. v. Διεκράνωσται : Ἀμάραντος ὑπομνηματίων τὸ ἡδύλλιον Θεοκρίτου, οὗ ἐπιγραφή Λυκίδας, ἢ Θαλόσια. Quam tamen ibi affert etymologus Amaranti expositionem, hodie non reperio in ineditis scholiis. Ut hinc videas quam inutilis ad nos hæc collectio descenderit. Ante Suidam vixit Etymologus ille, nisi forsitan ejus aequalis. Vixit autem Suidas circiter A. D. 1000.

(1) Suidas in v. Ἀσκληπιάδης. Confer et eundem in v. Ὁρφεύς Κροτ. Ubi memoratur liber ejus sextus Grammaticorum. Et v. Ὑρίαρχος. Neonon Etymolog. Magn. v. Ἀσπύναξ. Et Joannis Tzetzi Chiliad. II, 618; IV, 198; XII, 346.

(2) Affertur et Asclepiades aliquis, ad Idyll. V, 102, ubi agitur de monte quodam. Confer Fabric. III, p. 650, Et Etymolog. Magn. v. Κόλοσυστος.

(3) Plures fuere etiam ejus nominis medici. Fabric. XIII, p. 87.

(4) Fabric. IV, p. 547. Vide et I, p. 387. III, p. 676. Non hic loci prætereundum puto, solenne fuisse veteribus grammaticis Græcis, ex historia sæculorum heroicorum nomina repetere, quæ suis operibus ambitiose præfigerent. Valckenar. Dissertat. de Schol. in Homer. ined. cap. xix, pag. 135. Fuit et Neoptolemus epigrammatista. Athen. X, p. 454. Confer et Fabric. VII, p. 66.

(5) Fabric. XIII, p. 345.

(6) Videl. « Νικάτωρ δὲ ὁ Κῶος ὑπομνηματίων, etc. » — « Νικάτωρ δὲ ὁ Κῶος ὑπομνηματίων φησὶν, etc. » Confer Etymolog. v. Ἀθρίδης.

(7) Vel potius EXCERPTA ex eodem.

(8) Eustath. ad Homer. edit. Roman. p. 20. Vid. et p. 107, 302.

(9) Opera ejus hæc videntur esse. 1. Περὶ στίγμων, sive de punctis apud Homerum et de differentia quæ inde in sensu oritur. 2. De interpunctione in genere libri sex. 3. Horum compendium libro uno. 4. De punctis apud Callimachum.

(10) Fabric. ibid. VII, p. 46; I, p. 276, 337; II, p. 489.

Scholia in Theocritum primus vulgavit Zacharias Calliergus, e variis Codicibus a se collecta, et editioni suæ Theocriti subjunxit, Romæ, A. D. 1516 (1). Ea de re verba ipsius habe. « Καὶ πρὸς τοῦτοις, τὰ εἰς ταῦτα εἰρησκήμενα σχόλια, ἅτινα ἐν πολλοῖς διεσπαρμένα εὐρόντες ἀντιγράφους, πᾶν « πολλῶν εἰς ἐν συνηγάγομεν. » Jam vero, ne credas ita hæc compegisse Zachariam hunc nostrum, ut epitomen majoris alicujus commentarii sive integræ collectionis ederet. Contrita hæc scholia fuerunt et comminuta (2), ni fallor, ab otiosis grammaticis, longe ante Calliergi tempora (3). Tantum ille edidit quæ late sparsa in diversis Vaticanis Codicibus invenit, breviora illa facta jamdudum, et contractiora; magnoque et laudabili labore

(1) In animo habuit H. Stephanus auctam correctamque editionem horum Scholorum edere. v. Prolegomen. ad edit. minor. a. 1579, fol. 2. Porro profert Casaubonus e Codice manuscripto Scholorum Theocritiorum, in Genevensi Bibliotheca, nonnulla ἀνέκδοτα, quæ Vaticanis Codicibus mihi non suppeditarunt. Vid. Cas. Lect. Theocr. c. 1, p. 239; c. iv, p. 249; c. xviii, p. 277; c. v, p. 251; c. xi, p. 264; c. vii, p. 258; c. xv, p. 270; c. xvi, p. 273. Horum profecto quædam respondent nostris ineditis; et ubi non, suspicor illa sæpe fuisse Glossas quasdam, quas Scholia tamen nuncupat. Hoc verosimile est, quoniam Scholium ἀνέκδοτον quod affert ad Idyll. XVI, 4 (Lect. Theocr. c. xvi, p. 271) de voc. Ἀδριάτης, est tantum Glossa in aliquo Vaticano. Sic quod affert ad Idyll. II, 1, est Glossa Vaticanæ quinti inedita, Lect. Theocr. c. iii, p. 246. Sic quod ibid. affert ad Idyll. II, 30, Glossa est inedita Vaticanæ secundi. Idem affert ad Idyll. XVIII, 34 (Lect. Theocr. c. xix, p. 278) Scholium, ut ille vocat, quod tamen pars est Glossæ in Codice sexto Vaticano. Vide Kuster, ad Suid. v. Κελόντες. Præterea, ut puto, nullibi scholiis, etsi Glossis, illustratur hoc Idyllium, si excipias tantum unum atque alterum versiculum circa initium. Dicās pauxillum interesse inter Scholium et Glossam. Veruntamen hæc rite semper in Codicibus MSS. distinguuntur. Patuit etiam Casaubono Codex quem vocat *Romanum*, qui forsā erat aliquis e Vaticanis, Lect. Theocr. c. xxi, p. 279. Confer Epistolam præfixam ejus Lectionibus, scriptam H. Stephano, 1584, pag. 237 edit. Commelin. Denique Salmasius ad Aram Dosiadis, p. 151, laudat Scholiasten ineditum ad Idyll. XII. Quem nunc habes. Idem memorat locum ex ἀνεκδότῳ Scholiastæ Theocriti, scil. Ἀρχαία, ἐκτα μαλακὰ [ut in Hesych.], quod non est in meis, ad Solin. I, p. 156.

(2) Ita tantum EXCERPTA sunt quæ hodie leguntur in Apollonium Rhodium doctissima Scholia. Vide titulum ipsi præfixum. Et Aristophan. Schol. ad Nub. v. 397. Inquit Casaubonus de Scholiis nostris loquens, « Utinam exaret illa prior Collectio mera atque integra, etc. » Lect. Theocr. c. ii. Anne vult, ut alicujus cura, publici juris fieret *originalis* ulla horum Scholorum Collectio? Ea certe jamdiu perierat, et epitomatoribus suis, ut fit, locum cesserat.

(3) Factum hoc ante Eustathii tempora puto; qui τὰ εἰς Θεόκριτον, *Collectanea* in Theocritum, laudat. Idem vero memorat ὑπόμνημα Θεοκρίτου, p. 1685, 37 edit. 1550.

membra vel disjecta vel luxata, quo nexu potuit, in unum corpus utcumque coegit. In his una componendis et aptandis nonnulla quidem, sed pauca, reliquit; quorum quæ legi digna, nunc ceteris restituta damus; ex iisdem certe, ut videtur, Codicibus, quibus usus erat Romæ agens Calliergus. Verum nonnunquam varias ille Codicum suorum lectiones vetustis scholiis inseruit (1). Hoc videtur ex istiusmodi verbis passim occurrentibus, « Τρι- « χῶς εὐρόμεν γεγραμμένον ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν ἀντιγρά- « φοις. » — « Γράφεται καὶ, etc. » — « Γράφουσι δέ « τινες. » — « Ἔστι δὲ τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον. » — « Ἐν ἄλλοις γράφεται. » — « Τριχῶς γὰρ φέρεται ἐν « τοῖς ἀντιγράφοις. » — « Ἐν ἄλλοις ἀντιγράφοις γρά- « φεται. » — « Τετραχῶς καὶ τοῦτο γράφεται ἐν τοῖς « παρ' ἡμῖν ἀντιγράφοις. » — « Ἐν ἐτέροις δὲ γράφεται. » — « Γράφεται γὰρ καὶ οὕτως. » — « Ἡ γράφεται — ὡς « ἔν τισιν. » Quod et passim probari possit e simili- bus pluribus (2). Etsi fateamur istas notulas comparere in Scholiis hisce, prout hodie scripta jacent in Codicibus Vaticanis. Hisce membranas veteres poterat interpolavisse Calliergus: sed saltem hæ notulæ cum reliquo omni horum Scholorum textu constant unaque leguntur, in apographis quæ, propria quidem manu, Codicum omnium Vaticanorum fecit accuratissime summaque fide cl. Sanctamanus noster. Poterat etiam alia nonnulla vacuis spatiiis prolixius allevisse Calliergus, et de suo intulisse.

Sed ut hæc omittamus. Apparet, id quod obiter attigi, Scholia in Theocritum, quibus hodie fruimur, collecta fuisse e majori aliquo opere sive commentario, a pluribus forsā interpretibus elaborato; et in unam seriem redacta, compendiumque quoddam commodius, ab epitomatore aliquo vel compilatore. Habentur quidem verba hic, et afferuntur sententiæ, Munati, et Asclepiadis; citantur tamen et traduntur ab aliis. Nisi velis quod hi ceterique, excepto Nicanore et Amaranto, non fuerint, ut jam dixi, ex professo Scholiastæ in poematum nostrum; sed quod tantum libri ipsorum, si quando res tulerit, adhiberentur. Præterea Nicanor memoratur hic ab alio, nescio quo, ὑπομνηματίζων, *commentans*, in Theocritum. Non hic ergo

(1) Forte et in compingendi opere aliqua mutare necesse habuerit. Mirum enim ut diffusa fluctuet hæc farrago in Codicibus Vaticanis. Quod ille exhibet Codex, hic omisit. Vel vice versa. Nec unus fere est qui alium ullum sibi similem habeat. Conjectæ hinc inde, et quasi fortuito depositæ sunt, Scholorum laciniae.

(2) Ita jamdiu vocabantur Calliergi scholia. Ut a Dausqueio ad Quintum Calabrum p. 10, v. 37. Et *Emil. Leopardo*, Grut. Lamp. Art. V, p. 392, 661. Ne plures nominem. Quin et in Titulo nonnullarum post Calliergum editionum vetustarum, « Μετὰ τῶν σχολίων Ζαχαρίου τοῦ « Καλλιέργου πᾶν ὠφελήμων. »

exstat id ipsum ejus Ὑπόμνημα, etsi forsitan ejus medulla. Non legitur hic nomen Amaranti, quem scimus in nostrum ἔκδοσιν composuisse. Nec etiam Theonis aut Neoptolemi. Eam ob causam tres illi, posterius dicti, potissimum conditores horum Scholiorum reputandi sunt. Illi etiam poterant commentarium Nicanoris intexuisse, et libros Munati et Asclepiadis Myrleani hinc inde citavisse. Utut hæc fuerint, agnosco post illos manum, non modo consarcinantis; sed, quod diximus, etiam compilantis; unde integra minus, longeque breviora et contractiora hæc transmissa sunt (1).

Antiquis hæc forte temporibus facta. Verutamen, vetustis illis grammaticis, sive eorum compilatoribus, plura deinceps recentiorum irrepserunt; dum scilicet antiqua illa iterum consarcinarent, studioque novandi emendarent, interpolarent, et commentis suis amplificarent. Mirum sane esset, si sordium Byzantinorum pura prorsus ad nos usque pervenissent. Christiani grammatici raro aut nunquam exempla e profanis scriptoribus afferebant; imo et e Lexicis expungebant et agebant passim istiusmodi testimonia, tanquam inutilia additamenta. Ad Id. VI, 21, citatur versiculus e Psalmis (2), ut in notis ad eum locum monstravi. Jam vero mirificum hoc habetur, de censura scilicet ecclesie, in scholio quod nos primum edimus, ad Idyll. VII, 105. Sermo fit, de homine molli et effeminato: « Ἄφ' οὗ διὰ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐν τῷ βίῳ, λοιδορήματα λέγεται. » Scilicet in hæc verba mutatum reformabatur, a novatoribus illis insulsis et officiosis, antiquum aliquod aliud scholium; nam aliter eum locum Calliergus edidit (3). Quinimo plura specimina

Byzantinæ Græcitatibus et barbarici, hisce collectaneis exstantia, dedi in notis Idyll. XVIII, 32. Abundabat, medio ut dicitur ævo, Constantinopolis glossatoribus, lexicographis, aliisque de eo genere hominum: quibus non satis visum est Græcam linguam et antiquos scriptores Græcos non intelligere, nisi et inscitie suæ monumentum etiam posteritati traderent (1).

Ceterum, quodcumque iniqui passa fuerint hæc Scholia, vel injuria interpolatorum, emendatorum, epitomatorum, collectorum, grammaticarum, vel denique temporis, et scribarum inscitia; multa habent scitu dignissima, quæque frustra quaeras alibi. Bonæ esse antiquitatis vel hinc credas, quod auctor scholii ad Idyll. IV, 6, testatur se non invenisse nomen Ægonis in Olympionicarum catalogo (2); vetusto illo quidem, ab Pippia Eleo primum edito, deinde aucto et recognito (3). Porro unius interpretum nostrorum verba citat Galenus (4), ad Idyll. VII, 23. Atqui mediocriter imbuti Græcis literis facile videbunt, quid hic probis scriptoribus Græcis, quid sciolis Byzantinis, attribuendum.

Μακεδονίτιδες utebantur. Byzantinis per familiaris erat vestitus feminarum Macedonicarum.

(1) Quo iteratorum genere Constantinopolis scateret, quoque in loco res ibi literaria steterit, circa A. D. 1150, colligimus e Joannis Tzelziz Chitiadibus, XI, 372. Postquam dixerit sublestis *abbatibus*, sanctisque *hypocritis*, multa dari, debita melioribus, adjecit:

Ἀνθρώποις συγγραφῆσι δὲ, μεταφρασταὶ βιβλίων, λέγεται μεταφράσαι μὲν μῆκος τοσαύτης βιβλίου.

Mox inquit, se ipsis uti auctoribus Græcis, non ἐρμηνεύμασι, *interpretationibus*, ut mos erat, Chil. V, 951. Libris autem transcribendis, etsi melioribus natum, testatur se vitam tolerare, ibid. 941 seq. Dein propter iniquum de studiis suis judicium, ominatur futurum ut Constantinopolis demum tradatur barbaris, et barbara tota fiat, Chil. V, 941:

Δέδοικα γὰρ, βέδοικα, μὴ πως βαρβάρους
δοθῆς ἀλωτῇ, καὶ γενήσῃ βαρβάρια.

Quali tamen ingenio præditus fuerit, quatesque libros composuerit ille vir, qui sibi supra sæculi sui captum sapuisse visus est, doctis notum satis. Vellem sane hunc locum, et per sequentia etiam sæcula, pluribus illustrare. Sed in viam redeundum.

(2) Ὀλυμπιονικῶν ἑλεγχος Plutarch. Numa sub init. Æqualis erat Democrito.

(3) Cujus generis fuit Aristotelis liber, Πυθιονικῶν ἀναγραφὰν sive Ἑλεγχος. Diog. Lært. V, 26. Et Hesych. v. Βούθος.

(4) Περὶ τῶν ἀπλῶν φαρμάκων δυνάμειος, Op. Galeni Basil. tom. II, p. 149.

(1) Hoc interea notandum. Solus Nicanor et Amarantus discrete ab auctoribus antiquis traduntur commentarium in Theocritum scripsisse. Puto, dicuntur in eundem Scholiastæ Munatus et Asclepiades, quod eorum verba in his Scholiis citentur. Quod vero Scholia in Theocritum ediderint Theo et Neoptolemus, id, quantum colligo, tantum constanti traditioni videtur innixum. Etsi auctor Etymologiæ ineditæ Bibl. Reg. Paris. citaverit Θέωνος Ὑπόμνησιν Theocriti, Præfat. Hesych. Alb. tom. II, p. iv. Jam quod attinet ad Ameriam, ejus nomen in Codice quinto Vaticano adhæret scholio cuidam prius edito, ad Idyll. I, 32. Sed imperfecta videtur sententia; quasi non ibi absolute subscriberetur Amerias, sed potius ut ejus testimonium adduceretur, et excluderet v. φησὶ vel simile. Citatur itidem I, 97. Nonne Neoptolemus, grammaticus nempe, factus est unus Scholiastarum nostrorum, ex eo quod hic citetur, ut prædixi, Neoptolemus medicus? Facile certe confundi possent.

(2) Ἀναβαλλόμενος πῶς ὡς τράτιον. Psal. civ, 2.

(3) Ad Idyll. XV, 21, mentio fit vestis ejusdem qua

Ἄππιανὸς ὁ ποιητὴς πατὴρ μὲν ἦν Ἀγισαίου, μη-
τρὸς δὲ Ζηνοδότης, τὸ δὲ γένος ἀπὸ Κωρύκου ἢ Ἀνα-
ζάρβου τῆς Κιλικίας. Ὁ δὲ τούτου πατὴρ Ἀγισαίος
τά τ' ἄλλα πλούσιος ὦν, καὶ τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ τῆς
πατρίδος αὐτοῦ πρῶτος νενουμισμένος, παιδείᾳ τε δια-
πρέπων, καὶ φιλόσοφον βίον ζῶν, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἤσκησε
τὸν υἱὸν παιδεύμασι, τὴν ἐγκύκλιον ἅπασαν παίδευσιν,
μουσικὴν τε καὶ γεωμετρίαν καὶ τὰ λοιπὰ τῶν μαθη-
μάτων ἐκπαιδεύσας, μάλιστα δὲ γραμματικὴν. Ἦδη
δ' Ὁππιανὸς περὶ τριάκοντα ἔτη γενομένου, ἐπεδήμησε
τῇ Ἀναζάρβῳ, ἣ τῇ τῶν Κωρυκίων πόλει, Σεβήρος
ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς· ἐπειδὴ δὲ πάντως τοὺς πολιτευο-
μένους ἀπαντᾶν ἔδει τῷ βασιλεῖ, ἀμελήσαντα τοῦ
ἀπαντᾶν Ἀγισαίαν, ὡς δὴ φιλοσόφως ζῶντα καὶ κε-
νοδοξίας καταφρονούντα, χαλεπήνας ὁ βασιλεὺς ἐξώρισεν
εἰς Μελίτην νῆσον τοῦ Ἀδρίου· οὗ δὲ συνὼν τῷ πατρὶ
ὁ ποιητὴς ἔγραψε ταῦτα τὰ ποιήματα ἀξιολογώτατα
όντα. Ἐλθὼν δ' εἰς Ῥώμην ἐπ' Ἀντωνίνου τοῦ υἱοῦ
Σεβήρου, (ὁ γὰρ Σεβήρος ἐτεθνήκει) καὶ παρελθὼν
αὐτὰ, ἡζήθη αἰτεῖν ὅτι ἂν βούλοιο, ὅ δὲ καθόδον τῷ

πατρὶ ᾗτησεν· τυγὼν δὲ προσέλαβε ἐφ' ἑκάστῳ ἔπει
χρυσοῦν νόμισμα. Ἐπανελθὼν δ' ἅμα τῷ πατρὶ, λοι-
μοῦ ἐμπεσόντος τῇ Ἀναζάρβῳ, ἣ Κωρύκῳ, μετ' ὀλίγον
τριάκοντα ἔτη τελευτᾷ, καταλίπων τοὺς γονεῖς ἐτι
περίοντας. Οἱ δὲ πολῖται θάψαντες αὐτὸν, ἀγαλμα πο-
λυτελὲς αὐτῷ ἀνέστησαν, ἐπιγράφαντες τάδε·

Ἄππιανὸς κλέος εἶλον αἰδίδιον· ἀλλὰ με Μοῖρης
βάσκανος ἐξηπάξε μίτος, κρυερὸς τ' Αἰδῶς με
καὶ νέον ὄντα κάτεσχε τὸν εὐεπίης ὑποφήτην.
εἰ δὲ πολὺν με χρόνον ζωὸν μίμνειν φθονὸς αἰνὸς
εἴασεν, οὐκ ἂν τίς μοι ἴσον γέρας ἔλλαχε φωτῶν.

Ἐγραψε δὲ καὶ ἄλλα ποιήματα θαυμαστά παῖς ὢν ἐτι,
τά τ' Ἰεσευτικά καὶ Κυνηγετικά, ἑκάτερα ἐν πέντε βι-
βλίοις παρὰ μέρος περιλαβὼν· ἐν τούτοις δὲ μάλιστα
διέπρεψεν, ἅτε δὴ περὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ φρονεῖν γεγενη-
μένος. Πολὺ δὲ τὸ ἀνθρῶν ἔχει καὶ λείων μετὰ τοῦ
πικνοῦ τε καὶ ἁδρού, ὅπερ ἐστὶ δυσχερέστατον τυγχάνει
δὲ μάλιστα ἐν ταῖς γνωμολογίαις καὶ παραβολαῖς.

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΙΣ ΤΟ

ΤΩΝ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΩΝ Α'.

1. Ἀεῖδω· τραγῳδῶ, ἐρίκνυδες· ἔνδοξον. ἔρεισμα
ἰδραῖωμα.
2. Φέγγος· φῶς. ἐναυαλίων· πολεμικωτάτων· πολυή-
ρατον· πολυποθούμενον. Αἰνεαδῶν· Φράγγων τῶν τοῦ
Αἰνείου καταγομμενε, Ῥωμαίων.
3. Αὐσονίου· Ἰταλικοῦ.
4. Τόν· καὶ ὅν. φητύσκατο· ἐγεννήσκατο. Δόμνα· ἡ μη-
τήρ. Σεβήρῳ· πατρί.
5. Ὀλβίῳ· τῷ ἐνδόξῳ. εὐνηθεῖσα. κοιμηθεῖσα. καὶ
ὀλβιον· καὶ σε τὸν ἐνδόξον.
6. Νύμφη· γυνή, νύμφη οὖσα. ἀριστοπόσεια· ἀρίστου
πείσεως κατὰ. λεγώ· τῷ, ἥτοι τῇ γένει.
7. Ἀσσυρίη· ὄνομα τόπου. σελήνη· ἐπὶ.
8. Ἀφαυρότερον· ἑλλειπτόν, ἀσθενέστερον.
9. Εὐμένεες· Ἰλαιο εἵηται. Τῖτάν Φαέθων· ὀνόματα
δαιμόνων.
10. Πονητάμενος· ποίησας. παλάμησι· χερσίν.
11. Τραπερὴν· γῆν. ὑγρὴν· καὶ τὴν θάλασσαν.
12. Θαλέουσα· γράφεται θαλέουσα. θαλέουσα· θάλα-

- λουσα. κύει· πλήθει. πάνδωρος· ἡ τὰ πάντα χαρίζουσα.
13. Ἐυδιώσα· γαληνῶσα, ἡρέμα.
14. Νάουσι· πλήθουσι, βέουσιν.
15. Ἡριγένεια· ἡ ἡμέρα· ἡ ἡμέρα τῆς βασιλείας
ἢ ὁ χρόνος διὰ σου λάμπει, ἢ ὑψίζεται, ἢ ἡ ἡμέρα τῆς
βασιλείας σου παρέρχεται λαμπρῶς, ἐνδόξως.
16. Τοι· καὶ σοι. ἔραμαι· ἐπιθυμῶ. αἰτῶσι· τραγῳ-
δοῦσι.
17. Καλλιόπη· ἡ θεὰ, ἢ ἡ Μοῦσα Καλλιόπη.
18. Ἡ θέμις· καθὼς δύναται ἀνθρώπῳ, καθὰ δίκαιον.
19. Καὶ θεόν· καὶ εἰς τὴν. ἡμεῖσθην· ἀπεκρίθην.
20. Ἐγρεο· ἐγείρου. τρηχεῖαν· δυσχερῆ. ἐπιστείδω-
μεν· περιπατῶμεν· ἀταπρόν· γράφεται ἀταπρόν.
21. Τῆν· καὶ ἡντινα. οὐπὼ τις· οὐδεὶς. ἐπάτησεν·
ᾤδουσεν, ἐνεφίλοχώρησεν.
22. Ἰλαοι· γράφεται Ἰλαο. Ἰλαθι· συγχώρησον. με-
νοιᾶς· προθυμείς.
23. Ἄμμες· ἡμεῖς.
24. Τριετῆσι· τριεταῖσιν. Ὀρίθραχον· Διόνυσον.

26. Χορόν. τὰς νυκτερινὰς θυσίας, τὰς τελουμένας κατὰ νύκτα, ἥως προπτάσσει τὰ σά, ἥως σύ. Ἄσωποιο· ὄνομα ποταμοῦ.
27. Βάζειν· λέγω, αἰδεῖν.
28. Δηθάκις· ἐπιπολύ, δις ἢ πολλάκις. ἀμφεχόμεν· ὑμνησα. θωοναίην· δ' ἐν ταῖς θυσίαις οἰκόν.
29. Ναυτίλον· ναυτικόν, τὸν πλοῦν. Ἀργῷ· Ἀργῷ λέγεται ἡ ναὺς καὶ εἶδος φυτοῦ, οὗ ἐκπασκευάσθη (ἐκ κπασκευάσθη), ἢ πεντήκοντος, ἢ λέγεται καὶ εἰκότορος.
29. Μόθους· πολέμους. βροτολογόν· τὸν φονεύοντα (φονεύοντα) τοὺς ἀνθρώπους.
30. Κάκιστα· ἤτοι δακρυαῖα.
31. Ἐφρασάμην· αἰδεῖν. τ' ἀγυιάς· τὰς γαίας.
32. Ἀκὴν· ἡσυχίαν. κεστός· κεστός ἐνδυμα Ἄφροδιτης.
33. Ἐχθαίρω· νεμεσῶ. Ποντογενεάς· Ἀφροδίτης.
34. Γάμων· καὶ οὐκ ἐπιθυμεῖς τούτων. ἀμύητον· ἀμύητον· ἀμαθῆ. ἄπειρον, ὑπάρχουσαν.
37. Εὐκερδέος· καλοῦ κέρδους.
38. Λέγειν· ἀντὶ τοῦ λέγε. αἰδεῖν· αἰεῖν.
40. Λογεῖς· τῆς γέννας.
41. Συνθεσίαι· ξυνθήματα, βουλαί.
42. Βάλλομαι· τίθωμι. ἐπίσκοπον· ἐπιτήδεον. ἡχὴν· ὡδὴν.
43. Σύ· ἢ Ζεὺς, ἢ Ἀντωνίνε. βασιλεύων· τυραννεύων.
44. Εὐδὸν· ἥσυχον. ἀμβροσίησι· θεΐσιν.
45. Πανύλιον· πᾶν ἔλεον. ὀλβοδότειραν· πλουτοδότειραν.
47. Τριγβαθὴν· διήγησις τρισὴν· ἄρχεται ἐντεῦθεν. θεός· ἢ. ὥπασεν· ἔδωκεν.
48. Χθονίην· γήινην, ἐναιλήν· τὴν θαλάσσιην. ἐρατεινήν· ἐπιθυμητικήν.
49. Ἄεθλος· πόνος ἐστίν. τέτυκται· ὑπάρχουσιν.
50. Ἰχθύν· νέπουν. ἀσπαίροντα· πνέοντα, ἢ πηδῶντα. ἀπομηρύσασθαι· διὰ σχοινίου σύρεσθαι.
51. Ταναοῦ· εὐροῦ. ἡέρος· αἰέρου. εἰρύσασθαι· ἐλκῦσαι.
62. Δηριάσθαι· μάχεσθαι.
53. Ἄρ. καὶ δῆ. ἀλή· τῇ θαλάσῃ. ἐτός· ἐστὶ μάταιος.
54. Νόσφι· ἔστι χωρὶς. ὀπηδεῖ· ἀκολουθεῖ.
56. Ὁ μὲν· ὁ ἀσπαλιεύς. ἐνήμεος· καθήμενος. ἀγχι· πλησίον τῆς θαλάσσης.
57. Γυραλέοις· στραβείοις. δονάκεσι· καλάμοις. ἀγκίστροις· σπηγνῆσιν. δαφνοῖς· ὁμοί.
58. Ἀτρομος· ἀκίνητος.
59. Τερπωλή· χαρὰ ἐστίν. χαλκόν· τόν. τορήσας· τρώσας, τυπτήσας.
60. Βυθών· ἐκ τῶν.
61. Εἰνάλιον· θαλάσσιον. Ὀρχηστῆρα· πηροτήν.
62. Ναὶ μὴν· ἔτι. πόνος· ἐστίν. ἢ γάρ· ἢ ὧτως.
63. Ἄρ· ἔξος. δοῦρα· λόγχα.

64. Αὐτοῖς· σὺν. δορυμά· ὕλην. συνέμπορος· σύντροφος.
65. Θώμιγγες· σχοινία. Μελίχροος· ἐν χροῖ μέλιτος. ἱζός· βίσκου.
67. Τάδε· σύγκρισις. ἱστοάλαντα· ἴσα.
68. Βασιλῆι· λέοντι.
69. Ὑψ· τῷ. εἰσκον· ὁμοιοί.
70. Θῶας· πτώκας, λάγους. ἐχίνοις· ῥοίτζοι.
71. Λάρον· ὄνομα ἰχθύος. αἰγάχοις· ταῖς αἰζίν. κή· τὰ πάντας τοὺς ἰχθύας.
72. Θηρητῆρες· οἱ. ὤλεσαν· ἔσφαξαν. δαμαλιῆς· οἱ.
73. Ὅϊς· τὰ πρόβατα. τρήρωνας· πελειάς.
76. Ἰχθυόληες· οἱ ἀπαλιῆς.
70. Κάπων· τὸν ἄγριον χοῖρον.
77. Ἀμφιτρίτης· θαλάσσης.
78. Φιλορνίθων· ἡγαπημένοι ἐκ τῶν ὀρνίθων. δορυών· τῶν ὤων. ἰλήκοιτε· συγχωρήσατε.
80. Παλίντροπος· εἰς τὰ ὅπισθεν ἐπιστρεφόμενος.
81. Πρώτα· κελεύομαι. αἰζήοι· οἱ νέοι. πίονες· λιπαροί.
82. Σκοπέλοισιν· ὑψηλοῖς τόποις. θορεῖν· πηδᾶν.
83. Τάφρον· τεῖχος. ἄλλεσθαι· πηδᾶν.
84. Ἀνάγκη· ἔστιν. δίσσθαι· ἀκολουθεῖν.
85. Ὡς· κεν· καὶ ἴνα. ἐλαφρίζοντα· αὐτὸν ἀκολουθεῖν. εὐφόροις· στερεοῖς.
86. Τῶν διὰ ταῦτα. πιαλοῖ· λιπαροί. ἐπὶ μῶλον· ἐπὶ τὴν μάχην.
87. Λεπταλέοι· ἀσβενεῖς. δηριάσθαι· πολεμεῖν.
88. Χρεῖω· πολλὰ χρεῖα.
90. Ἀμφοτέρων· ἔχειν. κρατινόν· ἐλαφρόν. σθεναρόν· δυνατόν. μάχεσθαι· πολεμεῖν.
91. Ἄρα· ἀληθῶς. ἐπικραδόειν· κινήσειεν. ἀκοντας· λόγχα.
92. Ἀμφιδύμους· ἀμφοτέρωθεν κόπτιων.
93. Ἐντύνοιντο· εὐτρεπίζουσιν.
94. Ἀλεξητήρι· φύλακας.
95. Λαιψ· τῇ ἀριστερᾷ. αὐ· καὶ δῆ. πεζός· δ. ἄγοι· φέροι. κύνες· τὰς.
96. Κυβερνητῆρα· ὁδηγόν. χαλινόν· τό.
97. Εὐσταλέως· στερεῶς. εἰς ἐπιγουνίδα· ἐπὶ τὰ γούνατα. πῆξας· στηρίζας.
98. Ἐπημοιβοῖς· δυνατοῖς. τελαμῶσιν· λώροις.
99. Παρῆρον· ὑψηλόν. παλαμάων· βραχιόνων.
100. Ἐἴμα· ἱμάτιον. περιστέλλοιτ'· σύροιτο. σθεναρῶν· δυνατῶν.
101. Ῥήιον· ἐλαφρόν. κάματον· πόνον. ποσὶν· μετὰ.
102. Δυσόερεκα· δύσχεπτα.
103. Θήρουν· ἢ ἀπὸ θηρῶν· ἔλοιτο· ἐλαύνοντο.
104. Πῆξ· τῇ. τριβομένων· σιρνομένων. λιπαροῖς· δυνατοῖς.
105. Λῶπος· ἱμάτιον. λῶιον· μακρόν.
106. Κινύμενον· κινημένον. κελάδοντος· ἡγῶντος. ἀήτου· ἀνέμου.
107. Ἀνεπτόησεν· ἐφόβησεν· ἀνῆξεν· ἐφόρμησεν. φέβεσθαι· φεύγειν.

108. Στέλλονται· σφίγγονται.
 109. Τόιους· τοιούτους ἀγρευτῆρας, ἰσχύειρα· ἡ χαί-
 ρουσα ἐν τοῖς βέλεσιν.
 110. Ἰόντων· πορευομένων.
 111. Ἰσταμένοιο· ἀρχομένου, ἀνυμένου· δυνομένου.
 112. Μεσάτου· λείπει ἡματός, ἐσπερίου· εἰς τὸ ἐσπε-
 ρινόν, ὄρην· τῇ νυκτί.
 113. Ἐδάμασαν· ἐσπράξαν.
 114. Ἡώς· ἡ ἡμέρα, τέταται· ἡπλωται.
 115. Γαληνίωσα· ἡσυχίωσα.
 116. Φυλλοτόκω· τὰ φύλλα φύων, φυλλορόω· τὰ
 φύλλα ῥίπτων.
 118. Κυσὶν· καὶ τοῖς, ὠμηστῆσαι· οἱ τὰ ὠμά πρᾶγ-
 ματα τρώγοντες, εὐκρέες· γράφεται εὐκραεῖς.
 119. Ἐλατῆρι· ἐλαυνοτῆρι.
 120. Βατή· πλευτή.
 121. Ἀργυφα· λαμπρά, λινοπετέρων· ἐκ τῶν (τοῦ)
 τὰς πτέρυγας λινοῦ.
 122. Ἀμματα· δέσματα.
 125. Τέθλην· θάλλει, ὀπωρολόγοιο· ὁ τοὺς καρποὺς
 συνάγειν.
 126. Γαυλίδα· τὴν πῖλαν (πέλλαν) τοῦ ἐλαίου.
 127. Βότρως· τοὺς, ἡμερίδων· ἀμπέλων, ἐπὶ λήνια·
 ἐπὶ τὰς πῖλας (πέλλας).
 128. Λείρια· γλυκία, κηρία· χθέnea.
 130. Λιασθεῖς· κλινθεῖς.
 131. Κάρφεα· ξυλόρια, λεξάμενος· ἀθροίσας, νήσας·
 ἀνάψας.
 131. Ὀπλίσατο· ἔλαθεν, ἀμοργός· κυνηγός.
 132. Φλογέεσαν· φλέγουσαν, ἐνιπῆν· βλάβην.
 131. Ἐνζάντ· (sic)· ἐναντίον, ἐπ' αἶθλον· ἐπὶ τὸν
 πόνον, ἰκάνειν· ἀπαλθεῖν.
 135. Πρώτῃ· τῇ πρώτῃ τῇ, ἀγριῦται· οἱ ἐργάται τοῦ
 ἀγροῦ.
 136. Ἰστοδοῆος· τοῦ ζυγοῦ, εὐποίητον· καλῶς ποιη-
 μένην, ἐρέτλην· τὴν μανιτέχουλα.
 137. Γειστόμον· παγκόπτον, δαμαλῆσι· βουσίν, ἐπι-
 θύνουσιν· εὐθύνουσιν.
 138. Κλίνει· δύνει.
 140. Καταστείρουσι· στρέφονται, σφετέρους· αὐτῶν,
 σηκούς· ποιμένας.
 141. Οὐθα· ῥόες, ῥόαις (sic).
 142. Ἄμωτον· ὁμοῦ, προθορόντες· ἐξεργόμενοι, ἐναύ-
 λων· ἀπὸ τῶν αὐλῶν.
 143. Περискаίρουσι· πηδῶσιν.
 144. Ἀμφὶ μέν· ἡ πᾶρχει τὸ πηδᾶν ἢ σκαίρον ἐστίν,
 εὐγλήνους· εὐσφθάλμους, δαμάλεις, καὶ εἰς τὰς· βλοσυ-
 ρώπει· ὑπάρχει.
 145. Εὐκέρους· τὰ καλὰ κέρατα, βληγᾶδας· ὑπάρχει
 τὸ σκαίρον, ἀμνῷ· τῷ.
 146. Μηκάδας· αἶγας, ἐρίφων· τῷ, φορβάδας· φοράδας,
 πόλην· τῷ.
 147. Ναὶ μὴν· ἔτι, κνημούς· ὕλας.
 149. Ἐντεα· ὅπλα.

150. Δίκτυα· retis genus, σχαλίδας· et hoc etiam
 retis genus.
 151. Ἀρκυας, παγίδας· γρίφους, λύγους· βρόχους,
 ταναν· immensum, μακρόν, πάναγρον· retis genus
 dictum qui omnia rapit.
 152. Αἰχμήν· δοῦρόν, τριγλώχινα· τριῶν αἰχμῶν,
 εὐρυκάρηνον· δάρδου.
 153. Κάμακας· ῥάβδους.
 154. Φάσαγνα· ξίφη, τρίαINAN· τριπόσεινον.
 155. Ἀγκυλίδας· ἀρπάλαγον, σχολιάς· στραβάς, μο-
 λιθοσφρίγγας· τῷ μολικοῦδ' βουσφρίγγοντας (sic), κορώ-
 νας· βρόχους.
 156. Σπαρτόδετον· δεμένον, Μήρινθον· σχοινίον,
 ποδάγαν· τὸν ἀγρεύοντα τὸ (τὸν) ποῦν.
 157. Ἀμματα· σχοινία, Πολύγληνον· πολλοὺς ἀγ-
 χιμουμένην, σαγήνην· δορόν.
 158. Μέγα· καὶ μεγάλως.
 160. Ξυλόγοισιν· ὕλαις.
 161. Ἀλεύσθαι· ἐκφυγεῖν ἐστιν.
 162. Ὠκυπόδων· ταχέων ποδῶν, ἐρύκειν· κρατεῖν,
 κωλύειν.
 165. Λιταίόμεναι· ἐπιθυμοῦσαι.
 164. Ἄιοντες· ἀκούοντες, ἀθην· αυταρκῶς, δαψι-
 λῶς, κρυερήν· φοβεράν, φύζαν· φυγὴν, νέονται· πο-
 रेυνονται.
 165. Θοαί· ἐλαφραί, ταχύαι.
 167. Δεδασμένα· μερισμένα, ἔδουσι· τρώγουσιν.
 169. Ὀμίλοις· συντροφίαις.
 173. Ἐφράσσαντο· εἶπον.
 174. Ἰομένες· οἱ γινώσκοντες, ἐπιροαί· φύλακες.
 175. Εἶδесιν· σημείοις.
 176. Μετήρορον· ὑψηλήν, ὑψικάρην· ὑψικάραλον.
 177. Περιγηέα· στρογγύλα, γυῖα· τὰ δούγρια.
 178. Ὑψάραν· τήν, ποτὶ δεираδα· εἰς τὸν αὐγένα,
 νεοῖ· βλέπει.
 179. Μεσόφρουν· μέτωπον, κόρας· κεφαλῆς.
 181. Τορόν· κυκλοτερές, πυρσωπόν· πύρινον, ἐπι-
 σκυνίοισιν· ὀφρῶσιν, δαφρινόν· μέλαν.
 182. Οὔτα· οὔτα, βαιά· μικρά.
 183. Δειρή· τράχλος, λασιαύχενος· πολύτριχος.
 184. Λόφον· ὕψος.
 185. Πουλύ· εὐρύ.
 186. Ράχis· γαστηρ, ἀμυδύμος· κυκλῶδες, ἰσχία·
 εὐκερα, πιαίνουσα· λιπαρένασα.
 187. Τανύτριχος· μακρότριχος.
 188. Ἐμπαγέες· στεγροί.
 189. Περιμήκεες· μακροί, αὐλοὶ· κόσσαι.
 190. Λελεμμένα· σμιμμένα (σηγμένα).
 191. Ἀελλοπόδεσσ'· ταχυπόδεσιν.
 192. Σφυρόν· γονόν.
 193. Κερόεσσα· εἰς εἶδος κέρατος.
 191. Βαῖνοι· ἔλθοι, ἐνού· μάχη.
 195. Θυμαίνων· κρατεροῦ θυμοῦ, συνάεθλος· σύμ-
 μαχος, ἄρκιος· πολεμικός, ὁμηριος· δυνατός.

199. Νεογίλόν· νέον.
 200. Γλαυρόν· τροφερόν. ἀμενηνοί· ἀδύνατοι.
 201. Κραιπνότεροι· ἐλαφρότεροι.
 202. Θωρήσσοιο· ὀπλισσον.
 203. Αἰθώνας· ταχύας.
 205. Δηρῆσασθαι· πολεμῆσαι.
 207. Ἐγερσίμεθον· τὸν ἐγείροντα τὸν ἀνθρωπον εἰς πόλεμον. αὐλῶν· τῶν σαλπίγγων.
 208. Ἀναδέδορκεν· ἐδόλεψεν. ἀσκαρδαμύτοισιν· ἀνεργμεῖναι. ὀπωπαῖς· ὀφθαλμοῖς.
 210. Σελαγεύντα, ἀστράποντα.
 211. Ὅρουειν· φεύγειν.
 212. Σύνθημα· ξύνημα. λοχαγῶν· ἡγεμόνων.
 213. Δηῖων· πολεμητῶν.
 214. Ὑπρεμος· ἥσυχος. ἀσπιδόεσσαν· τήν. βροτοῖσι· τοῖς καὶ βρότοις.
 215. Ἐπικάρσιον· δόγματιον (δόχμιον). ἀσπίδ'· καὶ ἐπί.
 216. Ἐλδονται· ἐπιθυμοῦσιν. ἐξαλαπάξαι· πορθεῖν.
 218. Αἰδαλέων· αἰδῶν. πολυόμφαλον· πολλὸν ἀσπίδων.
 219. Ἀποθρῶσκει· ἐξέρχεται. φασθοντιάς· ἡλιακῆς. αἰψα· ταχέως.
 220. Αἰθήρ· λαμπεδών.
 222. Ὑμερίων· μερόπων.
 224. Ἑγμονῆα· ὁδηγόν.
 226. Ἴππος· περὶ τοῦ Ἀχιλλεύς. ὑσμίνῃ· ἐν τῇ μάχῃ.
 227. Θεσμούς· ἐντολάς. ἡγῆν· φωνήν.
 228. Ἀνδρομένη· γράφεται ἀνδρομεροπίδα.
 229. Ἴππος ἐνυάλιος· περὶ τοῦ βουκεφάλου.
 230. Δηριάσκειν· ἐντυλίμει.
 231. Ἐπ' ἀνθερίων· ἐπ' ἀνάνι τῶν ἀσταγῶων.
 232. Ἐδίηεν· ἔθρεγεν, ὕγραινεν.
 233. Χιμαχροκτόνον· ὃ τὴν χιμαίραν κτανόν· τὸν Βελλεροφόντην λέγει.
 235. Ἀσιγενένων· τὸν ἐν Ἀσίᾳ γεννηθέντα.
 236. Τίουςι· τιμῶσιν.
 238. Ἀγραντοί· καθαροί. μυσῶν· ῥυπασμάτων. Κυθήρης· μίξεως.
 239. Ἐκλυον· ἱστορία. πολυκτεάνων· πολλὰ κτήματα ἔχων.
 240. Ἀγελᾶτον· ἀγελισμόν. θμίλον· συντροφίαν.
 241. Δαμασσομένη· σφαζομένη. προθελύμους· βρίζοβεν.
 242. Πρόλιπε· ἀφῆκεν.
 244. Ἐπεῖ· καὶ ἀφ' οὗ. ἐπειρᾶτο· ἐπείραζε.
 245. Παρ' ἀγκοίνῃσιν· ὑπὸ τοῖς μέθοις.
 247. Ἀπώμοτον· μισητόν.
 248. Αἰνὰ· κακὰ, ὠμά. τιτυσκόμενος· ὑπονοήσας.
 250. Βυσσοδομέων· ποιῶν τὴν ἀπάτην.
 251. Ῥινόις· ὀρέμασιν.
 252. Ἠγήτειραν· προηγῆτειραν. ἀμαλδῶναι· ἀφανίσαι. φιλότμος· ἀγάπης.
 254. Ἀλθην· ἀπάτησεν. βέζων· πράττων.

255. Ξυνός· κοινός. ἀπόπιστος· ἐκδεβλημένος. στυγερώτατος· μισητότατος.
 257. Αἰνός· ἀπηνός. ἀλγῆμονος· πλανητοῦ.
 258. Ἄτην· βλάβην.
 259. Λοῖξσι· στραβῆς. ἀθρησεν· ἐδόλεψεν.
 260. Ἄγονον· οὐχ υἱόν. γόνον· υἱόν.
 261. Αἰνόγαμος· κακόγαμος. ἀμύτορα· οὐχὶ ὄντα μητέρα.
 262. Ἀμείλιχα· ὠμά.
 263. Ἴτην· ἐπορεύεσθον.
 264. Κακότητος· ἀμαρτήματος.
 265. Ἄρας· κατάρας. πολυπήμονι· τῷ ποτιβλαβῇ.
 266. Μυρόμενοι· κλαίοντες. ἀσχετον· ἀπαυστον.
 268. Συνηλόησαν· συνέτριψαν. ἀμερσεν· ἀποστέρησεν.
 269. Αὐτοπόνοι· ἀπ' αὐτῶν σφαζόμενοι.
 271. Τίτῃλατο· ἐτρέφετο.
 273. Τρικάρηνον· τριῶν κεφαλῶν. θοι· θθεν. Ἐγκε· λαδοιο· σημαίνοντος.
 274. Αἰθερίοισι· πυρίναις.
 275. Αἰτηγ· τῆς· δέλοιβ (δῆλον) βουλκένας. ἀνεκάχλασεν· ἔθρασεν.
 276. Εὐφρήταο· ὄνομα ποταμοῦ.
 277. Βαθυπλόκαμοι· πολυκόρυμοι.
 278. Ἰθηρες· περὶ ἵππων τῆς Ἰθέριας, ὅτι ταχεῖς καὶ εὐψυχοι.
 279. Ὡκυτέροισι· ταχυτάτοισιν. Κροαίνοντες· τρέχοντες. παῖδιοι· καὶ ἐπί.
 280. Κεῖνοισι· τοῖς Ἰθერიόις. ἰσοφαρίζοι· ἰσάζοι.
 281. Αἰθερίοις· ἀερίοις. ἐπιθύνων· πετῶν. γυαλοῖσι· μελέεσσιν.
 283. Πολιοῖσιν· λευκοῖς. βοθίοισι· ῥέυμασιν.
 284. Θοοί· ταχεῖς. πόδας· καὶ εἰς τοὺς ἡνεμοεντας· ἐλαφρόας.
 285. Μένος· εἰς τὴν δύναμιν. ἀνάλκιδες· ἀδύνατοι.
 286. Παύροισι· ὀλίγοις.
 288. Οὐ κρατερήν· ἀπαλήν.
 289. Μαύρων· Μαῦροι τὸ δεύτερον ἔθνος.
 290. Ἀλγετινούς· ὁμούς.
 293. Εἰσιδέειν· ἰδεῖν.
 295. Σπαθῆν· στενὴν. κτένα· μέλη.
 296. Πάσσονες· μειζόνες.
 297. Ἐρωήν· κίνησιν.
 298. Ἐνιπὴν· ἀτην.
 301. Μαύρων· οἱ Τυρσηνοὶ τῶν Μαύρων ταχύτεροι. Σικελῶν· οἱ Μαῦροι ὠκυτέροι εἰσιν, ἢ δαρινότεροι.
 302. Αἰγλήεντες· λάμποντες.
 303. Μοῦνοι· οἱ Μαῦροι.
 305. Φράζουσιν· φανεροῦσιν.
 306. Στικτόποσιν· αἰολόποσιν. κυανώπεις· μελανοφθαλμοὺς.
 308. Περιλαμπέας· λαμπρούς. σύεσι· χεῖρεσι (χοῖροις?).
 309. Ἐριγλήνους· ἱππους.

311. Νισσαῖος· κόκκινος, βρόδινος. ἐρικτέανοι· πλούσιοι.
 312. Ἀταλός· ἀπαλός.
 313. Κεφαλὴν· καὶ εἰς τὴν. βαθυτέρῃα· πολυθύρι. δειρήν· ἀγένη.
 314. Κυδίσων· δοξάζων, χαίρων. μελιχρύσοισι· ξανθαῖς. ἐθειραῖς· κορύμβοις.
 315. Ὀπλίζω· ὀπλησον.
 316. Στικτὸν αἶδον· ἀρίζηλον· φημούμενον. Ὠρυγας· λιὰ δίπουμά τι.
 317. Ἀλδήσκουσι· πηδοῦσιν
 318. Πάγχυ· πολλὰ, ὀρούειν· κινεῖν.
 321. Γεγράφεται· ἱστορίσται. ἐπιτρίμοι· τρήπες. ταινίσι· στεφάνοις.
 322. Τρίγληνες· τριῶν ὀφθαλμῶν. οὐοὶ οὗτοι οἱ ἵπποι. κραιπνοῦ· τοῦ.
 323. Εὐτροχάλοισι· κυκλοτερέσιν. περιδρομον· ἀμφίς. διαιδάλονται· ἐστόρηται.
 325. Τούς· καὶ εἰς τινὰς ἵππους.
 326. Αἰθόμενῳ· καιόμενῳ. χαλκῷ· σιδήρῳ. πυρσεύοντες· κατόντες.
 327. Δηθάκι· πολλάκις. πανεπίφρονα· φρόνιμα.
 329. Φρήν· φρόνησιν.
 330. Ἐρξαν· ἐπραξαν.
 331. Γλαγερῇσι· τρυφερῇσιν. περισχομένους· θεμελιωμένους.
 332. Ἐλη· λάβη. ὁρμή· κίνησις.
 333. Ἰόντα· ἐρχόμενον.
 334. Δαιδάλουσι· στορίζουσιν. πόσιν· τὸν ἄνδρα.
 335. Εὐστίχοισι· καλῶς στορισμένοι.
 336. Ποτὶ· καὶ ἐπὶ. κομόντα· ἀνθῶντα.
 337. Ἡμιθέων· τῶν. νυμφοκόμοισι· τὰς νύμφας ὄν· γόντες.
 338. Ἀργενοῖσι· λαμπροῖσιν.
 339. Στεψάμενος· ἐνδῆσας. πνείων· μυρίζων. μύροιο· βλασάμου.
 340. Θάλαμον· παστὰς. ὑμὴν· νυμφίος. ὑμέναιον· τὴν ὥδην τοῦ στεφανώματος. αἰδῶν· ψάλλον.
 341. Γαμήλια· πράγματα.
 342. Ἀλόγου· γυναικός.
 343. Δηρόν· μακρὸν γρόνον. ἐρητυοῦσι· κωλύουσιν. λελητημένον· ἐπιθυμοῦντα.
 344. Μεθιᾶσι· ἀφισῶσιν.
 345. Ὑποκυσσάμενη· κύουσα.
 346. Γόνιμον· γεννητικόν. θορόν· σπόρον.
 349. Μησάσθην· βουλευσάσθην. πυκινοῖσι· φρονίμοις.
 350. Νεοσσούς· τὰς παῖδας τῶν πελειᾶδων.
 351. Τρήρωνες· πελειάδες.
 353. Πελοτρόφος· ὁ τὰς πελείας τρέφων.
 354. Ἐθήκατο· ἔβαλεν.
 356. Θυμόν· καὶ εἰς. ἱαινόμεναι· χαίρομεναι. ἀλιπόρφυρα· κόκκινα.
 358. Κυμαίνωνσι· κλυδωνοῦσιν.

361. Εὐμελὴν· ὁ ἔχων τὴν καλὴν ὥδην.
 362. Εὐκόρυθον· εὐτροφάλειον.
 363. Ἀγητοὶ· θαυμαστοί.
 364. Δαφνοκόμην· ἐκ δάφνης στεμμένον.
 366. Πεπητυῖται· πτοοῦμεναι.
 374. Οὐροί· φύλακες. Λοκροί· οἱ φαλακροί. Μολοσοί· ξανθοί.
 376. Πόρσυνε· δός.
 377. Φιλοτῖται· Ἀφροδίτης. μέβλεται· μέλεται.
 380. Πεφορυγμένους· πεπληρωμένους. ἰοῦ· βενεούσο (sic).
 381. Ἴκτο· ἦλθε. ποτὶ θίνα· εἰς τὸν ἀγαλὸν (αἰ· γιγλόν).
 382. Περισμαραγεῖ· ἡγεῖ, σημαίνει.
 383. Ἐπιφρίσσουσι· χαίρουσιν. γαλήνη· τῇ ἡσυχίᾳ τῆς θαλάσσης.
 386. Ὀρμαίνουσι· κινοῦσιν.
 387. Κτίλοι· κριοί. εἰλικόντες· βυσσιεντοι. μελοβατεῦσι· εἰς τὰ μῆλα βατεῦουσιν.
 388. Σῦεσι· ταῖς θηλυτέραις.
 389. Χίμαροι· τράχοι. ἐπιππεύουσι· καλλικεουσιν. χιμαίραις· ταῖς αἰζίν.
 392. Θυμαληπολέοντι· δουλέοντι.
 393. Ἀρμενα· ἄρμυδια. ἐξοχ· μίστεο (sic).
 397. Εὐ· καλῶς.
 398. Τακμήραντο· ἐσκεύασαν.
 399. Μυρία· ἀναριθμητά.
 400. Ἀμῶθεν· ὁμοῦ.
 401. Μηκεδανόν· μακρόν. κάρηνον· παχέας κάρης.
 402. Κυναῖ· μέλαινα. στίλθοιεν· λάμποιεν.
 403. Ἐκτάδιον· μακρόν.
 404. Περιστελλοῖνθ'· μακρυνθεῖς. ὑμένεσσι· μετὰ.
 405. Στήθεα· κατὰ.
 406. Πρόσθε· ἔμπροσθεν. ὀλιζοτέρω· λεπτοί. πόδε· δύο πόδες.
 417. Κώλων· ποδῶν. ἱστοί· κάλαμοι.
 418. Ὠμοπλάται· νῶτα. ἐπικάρσια· στραβά. ταρσά· ἰσχία.
 419. Στρεφνῇ· στρεπτή. δολιχόσκιος· μακρός. οὐρή· στίςα.
 413. Οὐροί· ὁρμητικοί. μενεδήτιος· πολεμητικός.
 414. Ἐπέγραον· ἐπλησίζον. ἡγυενοίς· καλοὶ γε· νεοίς.
 415. Ἐπαῖξαντες· κινήθεντες.
 416. Τρεῖουσιν· φοβοῦσιν.
 417. Ζατρεφέες· εὐτρεφέες. πρώνεσσι· ἐξαοῖς (αἰς) ὑψηλοτέροις (αἰς). ἀγρολόφοισι· ἔξω ἐν ταῖς ὕλαι στῶντες (ὕλαι· στάντες).
 419. Ἐπισκυνοῖσιν· ὀφρῶσιν. μεσόφρυα· μέτωπα.
 420. Χαροπαῖσι· εὐχαρίσις.
 421. Λάσιος· πολυτρίχος.
 422. Μένος· θυμός.
 423. Ἀφραστον· ἀβήτητον.
 424. Ὀπλίζω· ὀπλιζον(σον).

425. Αἰχμητῶν· πολεμητῶν. σκυλάκων· κυνῶν. κνώ-
δαλα· πάντα τὰ θηρία. διούνται· σφάζονται.
426. Ἀργενναί· λευκαί. κυαναί· μέλαιναι.
427. Μένος· δύναις.
428. Νιφροβλήτοιο· χιονίζοντος. πολυχειμέρου· χει-
μῶνος.
431. Μηλοφόνοις· προβατοφόνοιςιν. τίγρεσι· τοῖς.
ἡνεμοέσαις· βυσιένταις.
433. Πανείκελον· ὅμοιον.
434. Σιτόχροοι· σίτου χροὴν ἔχοντες.
436. Πινυτή· σοφή. σκυλακοτροφίην· θρέψις κυνῶν.
μεμεληται· διὰ φροντίδος ὑπάρχει.
436. Ἀμελγεσθαί· θήλασον. νεοηλεί· νεωστί γεννή-
σασα.
437. Οἰκιδίοισι· τοῖς ἐν τῷ οἴκῳ τρίδουσιν.
438. Ἢ γάρ· καὶ ὄντως. οὐτιδανοί· ἀσθενοί.
439. Τυθασσῶ· ἡμέρα ὑπάρχουσα.
440. Νυκτιπόροιο· τῇ νυκτὶ περιτάν (sic, supra ru-
sito τ· περιπατούντος?)
442. Εἰδομένους· ὁμοιωμένους.
444. Βαζίν· φωνήν.
445. Ὀμηθέες· εἰθισμένοι.
447. Ἰθάδιοι· εἰθισμένοι.
448. Ὑλάειν· ἀλικτίν (ὕλακτεῖν?).
450. Στιδίης· ὁδοῦ. δυσδερχέος· δύσθλεπτος.
451. Αἰολόβουλοι· πανοὔργοι.
453. Μυζωτήρσι· βίνεσσι. σημήναντο· εὔρων.
455. Ἀμογήτοισι· χωρὶς πόνου.
456. Νιφετοῖσι· χιόνισιν. γεγραμμένα· στορισμένα.
ὁρᾶται· βλέπονται.
457. Τετυπασμένα· τυπόμενα (τυπωμένα?). ἱκελα·
ὅμοια.
459. Ποιητῆρος· ἡ τὴν ποίην τρέφουσα.
460. Πληθύνει· πληθεῖ. πολύπνοος· γράφεται πολύ-
θραις (πολύθριος?), πολλὰ ὁμή.
461. Ἀνήροτα· τὰ χερσά.
462. Εὐρεΐαισι· γράφεται εὐρίνοιςιν. κύνεσσι· τρέ-
χουσιν.
463. Πρεσβύτεραν· ἀρχαίαν.
466. Γυμνή, μόνη. μένει· πέλει. αὐτή· ὁμή.
468. Ἀσιδής· ἐπαίνου.
473. Γυρόν. στρογγύλον, κλιωτέρς (κυκλωτέρς).
νωθές· νωθροί.
474. Κεκορυμβέγον· ὠπλισμένον. ἀργαλείοισι· κα-
κοῖς.
475. Θαμνίνοῖς· πυκνοῖς. κυνόδουσιν· γράφεται ὁδοῦ-
σιν. ἀκράχμενον· ὠπλισμένον.
476. Ἀγασσεύς· τοῦ.
477. Ἰόντων· περιπατούντων.
479. Ἰδμων· γινώσκων. σημήνασθαι· σημήνα.
481. Ἰμερίων· ἐπιθυμῶν. προπάροθε· ἐμπροσθε.
αἰπεινάων· ὑψηλῶν.
483. Παραίβιατον· τῇ ἑδοιορίᾳ. ἀτραπιτοῖο· ὁδοῦ.
484. Εὐθεΐαν· ὁρθήν. ἐλαύνων· ἐρπύζων.

485. Ἐλίσσων· ἐρπύζων.
486. Πολλόν· καὶ πολλά.
487. Κατέθαπεν· ἐτάφισεν.
488. Παλίσστος· ὀπίσω. ἀγίνει· φέρει.
490. Φριμά· κηρύζετο.
495. Δαίδαλον· φκιδίον.
496. Ἀκρῶδεμος· ἀξέδετος (ἀξύνδετος) τὴν κεφαλὴν.
497. Μογέουσα· πονούσα.
498. Πρόδομον· οἶκον. μετανίσσεται· στροφᾶται.
500. Κωκύει· κλαίει. ἐπισμήχουσα· σφογγίζουσα,
καίουσα ἡ φειράσα.
501. Θυμοδόροις· τὸν θυμὸν ὀλλύντες. ὀδύνῃσι· καὶ
παρωταῖς.
502. Ἐρεσίνει· ἐρευνᾷ.
503. Πάντα λόφον· πάντα ὕψος.
504. Ἡμερίδας· ἀμπέλους. αἰμασιάς· βάτους. ἀλωάς
ὑλας.
505. Ἰγνεος· τό. διηρηίοιο· τὸ ἔγνος τοῦ λαγυοῦ.
506. Καγγαλά· κωκύει. κνυζει· κνυζειν ἐστι τῶν
κυνῶν. κεχαρμένος· χαίρομενος. λιθραῖ· αἱ βισζάνουσαι.
507. Σχιρτεῦσι· χαίρουσιν. οὐθατόσσας· τὰ οὐθατα
βαστάζοντες.
508. Συσόμενος· δρομώμενος.
509. Εἰλείται· στροφᾶται. σχολιοῖσι· στραβοῖς.
ἐπεμθεβαῶς· εἰσελθών.
510. Ἄπο· μακρόθεν. πλάγχαῖς· ἐκβάλλει.
511. Ἀπρίξ· διόλου. δεδραγμένος· ληψάμενος, δεδα-
σμένος.
512. Βαλθίδα· δρόμον.
513. Ὀπλίσειας· ὀπλίσεις. ἀθηρητοῖσι· δυσθηρή-
τοισιν.
514. Λάθηρ· ἡρέμα. ἐρεΐδει· στερεοῖ.
515. Κεκαλυμμένος· σκεπασμένος. καλαμῃσι· εἰς
τὴν καλᾶμην τοῦ σίτου καὶ κρίθου.
516. Ἐλκυστήρ· ἄρπακτής. ἐρίφων· τῶν. ἐριφοκλό-
πος· ληστής.
517. Δεδοκήμενος· ὑπομένων. ἔρπει· πελάζει.
518. Λόγμῃσι· συνδένδροις τόποις.
519. Τόξῳ· βέλει. ἐναλίγκιος· ὅμοιος.
521. Χειτῆς· μένοντα ἔξω φωλεοῦ. ἀμαλητόμος· θε-
ριστής.
523. Δαμασάμενος· σφαζόμενος.
526. Ἐκ ληθιοῦ· κείρεσθαι.
527. Πυρρῷ· καὶ ἐπὶ τῷ σίτῳ. μετ' αὐλίον· εἰς τὴν
αὐλήν. ἀπήνη· ἄμαξα.
528. Ἀολλές· ὁμοῦ. ἀγροῖται· ἐργάται.
529. Κύκλους· τοὺς. ἐνερεῖδων· στερεῶν.
530. Ὑπερτερῖαν· ὑπερτερῖαν· ligna cunctis super
quibus vas locatur.
531. Μολόντες· εἰσελθόντες.
531. Ἠπεδανού· ἀσθενοῦ. βουπελατεο· ὁ τὰς βόας
ἐλαύνων.
531. Ἰκνεῖται· πλησιάζει. ἀγινῶν· φέρων.

ΕΙΣ ΤΟ Β'.

1. Καλλίσφυρε· εὐποδε, Φοίβη· ἥως Ἄρτεμις.
3. Εἰπέμεναι· εἰπέ μοι. ἀγασθενέων· πολυσθένων.
4. Ἄειρε· ἐπῆρε· μεγακλέα· μέγ' ἔνδοξον.
6. Ἀμφίποδος· ὁ ἔχων δύο πόδας. Φολόης· ὄνομα ἀνεμύθεος· ἐλαφρᾶς, κυκλόπων, ταχύς. ἀγρία φύλα· ἐπ' ἀγρίοις φύλοις ἡ θεά.
6. Θηρομιγῇ· ὁμοίᾳ θηρσίν. ἰζύας· ὀσφύας, ἰζυόφιν· ὀσφύσιν ὑποκάτω.
7. Ἠμιβρότων· Κενταύρων. ἐπιδόρπιον· μετὰ τὸν δόρπον.
11. Ἐλαξε· ἐλάμβανεν.
11. Αἰπεινά· μεγάλη.
11. Ἴππαλέην· τὴν μετ' ἵππων γινομένην.
15. Τούς· τινάς. κατέπερνε· ἔσφαζε. ἰθύς· ἔμπροσθεν, εὐθύς. ἀκοντι· δόρυ.
16. Τούς· καὶ τινας. ἐλαύνων· ἀκολουθοῦν.
17. Ἐλεν· ἔλαβεν, ἔκτεινεν. ζυλογῆσι· ὕλαις, μεσημερινοῖο· μεσημερίοιο.
19. Διογενῆς· εὐγενῆς.
20. Λυγρούς· κακούς. ἐναρίζατο· ἔσφαζεν. φώτας· ἀνθρώπους.
21. Βαλίους· ἰταλικούς.
22. Μόθοισιν. τοῖς ἐν σταδίοις μόθοις.
21. Οἰνεΐδης· ὁ υἱὸς τοῦ Οἰνεΐου.
25. Ἴππολυτος· ὁ υἱὸς τοῦ Θησέως, ἔφηνε· ἔδειξεν.
26. Σχοινηός· τῆς (sic).
27. Συμβόλος· ἡ τοὺς σῶας βόσκουσα.
28. Νυκτερίους· τοὺς νυκτερινούς. νυχτῖν· νυκτερινήν, ἐπὶ κλοπὸν· κρυφίαν.
29. Κερδαλέσφρων· πανούργος.
31. Δριμύς· δυνατός.
33. Ἴκων· θέλων. λείψειεν· ἀφοίσειεν (εσειεν). ἄσπετα· μεγάλα. δεσμά· οὐχὶ δυνατά.
35. Θέρους· τοῦ θέρους, ἥως ἐγκαύσεων. σπήλυγγι· ἀντρω. χαμυῖν· κοίτη.
36. Πάσχασι· φαγεῖν.
37. Κείνοισι· ἐπακτῆρσιν. ὀπηδεῖ· ἀκολουθεῖ.
38. Δρεπομένοις· συναθροιζομένοις.
39. Προχέμενον· βέον. ἄργυρον· καθαρὸν, λευκον.
40. Κεκιμῶσι· πονοῦσιν. ποτόν· πόμα. λοετοῦν· οἱ κυνηγεταί.
41. Κεχαρισμένα· χαίρουμένα.
42. Τυλάροισι· κοφίνους. αἰπολίοισι· ποίμναισιν.
46. Τυραννεύων· βασιλεύων. ὄχ' ἄριστος· καὶ ὁ ἄριστος.
47. Ἀνάσσειν· βασιλεύειν.
48. Περφίξει· τρέμει, φοβεῖ τε.
49. Πόσιν· ἄνδρα.
50. Μυκήσαιντ'· μουκάσιντο.
51. Ἀποκρινθεῖς· ἀναχωρισθεῖς.
52. Ἐη· ὑπάρχει. σφετερίζουσιν· αὐτοῖς.

53. Ὑπέρβιος· δυνατός. ἐνιπῇ· γράφεται ἐνυῶ ἐνυῶ· τῇ μάχῃ.
54. Ἀντίπρωρον· ἐξεναντίον.
55. Ἄγρια· θυμαίνοντι· ὠμά ἢ ἄγρια χολούμενος, ὀργισθείς. μέγα· καὶ μετὰ. παιφάσσουσιν· κινοῦσιν.
58. Ἀμῶνται· κόπτουσιν.
57. Κονίεμενοι· ἐγκονοῦμενοι. προκαλίζονται· σά-πελλάνου (sic).
58. Κακλήγοντες· κράζοντες.
59. Ἐφ' ὕσμινην· ἀλεγεινήν· ἐπὶ κακῇ μάχῃ· γράφεται φυγ' ἔως.
60. Αἴσσουσι· κινοῦσιν. ἄφαρ· εὐθέως.
61. Ἀμοιβαδῖς· ἐξ ἀλλαγῆς.
62. Οἶα· παραβολή. βυθίων· τῶν βυθῶν. ναύμαχος· ὁ τὰς νῆας μαχῶν.
63. Δῆριν· μάχην. πανυπείροχοι· πολυμεγάλοι.
65. Ἀντίβολον· ἔμπροσθεν. πρῶρης· τῆς. μετωπα-δόν· ἐξ ἐναντίας. ἐγγρῖμπτονται· καταβάλλονται.
66. Σπερχόμεναι· κινούμεναι. πνοῇ· ἀνέμω. τε-λαύρω· δυνατῶ. παλάμηρι· χεῖραϊς.
67. Ἔντεσι· τεύχεσιν. περιβρέμεται· ἤχει.
68. Ἀγνυμένον· κινουμένον. νηρεῖς· ὅλη ἡ θά-λασσα.
69. Ταύροισιν· ἥως ταύρων κατ' ἀντίπτωσιν. δοῦ-πος· κτύπος. ἰκάνει· φθάνει.
70. Θεινόντων· οὐταζόντων. ἄμωτον· ὁμοῦ, ἀκατά-παυστον. θεινομένων· οὐταζομένων.
71. Ἐλη· λάβη. ἑτεραλκία νίκη· τὴν νίκην τὴν διδοῦσαν τὴν νίκην ἐτέρω· ἑτεραλκία, τούτεστι vicis-sim faventem.
72. Αἰδομένους· ἐντραπόμενος.
73. Ἐπιδάσκιον· σκωδῶν. ἤλυθεν· ἐπορεύθη.
74. Οἶος· μόνος. σκοπέλοισι· δάσαις ὕλαις. περι-πλομένοι· παρελθόμενοι. ἐνιαυτῶν· χρόνων.
75. Φέρβει· τρέφεται. ὀρειαύλοισι· ἐν ταῖς ὀρειναῖς κοίταις, ὄρεσιν. ἀποσταδόν· μακρόθεν, διακεχωρισμένους.
76. Ἀθλίων· πειρῶν ἑαυτόν. βριαρόν· δυνατόν. κάρ-τος· δύναμιν. ἴδοται· γράφεται ἴθεται, βλέπει.
77. Ἀμψήριστον· ἀμφισβητήσιμον, μάχιμον, ἔριστι-κόν, πρὸς μάχην καλούμενον, ἀπολέμητον. ἀνέχραγεν· ἐδόθησεν. ὄρεσφιν· ἀπ' ὄρεων.
78. Ἀντήρυσεν· ἀπεκρίθη. ἐπεσπαράγησε· ἤχασεν.
79. Θαρσῆσει· ἐκείνος. αὐτμαῖς· φωναῖς.
80. Δήιον· ἐγῆθρον. ἐπὶ τὴν μάχην. ἰκάνει· φθάνει.
81. Φορβαῖς· τροφαῖς. γὰρ ἑόν· γράφεται ἀραιόν. ἐξήσκησε· ἐξέτρεψεν ὁ πρὶν νικήσας· ἡ σύνταξις· ἐξε-ὄρεψε φορβαῖς τὸ αὐδύατον σῶμα ἀπὸ τῆς λαγνείας, ἔτρεψε (ἐξέτρεψεν).
82. Σθενοβλαβείας· τὸ σθένος βλαβούσης. Κυθερείης· Ἀφροδίτης.
84. Ὀχθαῖς· αἰγιαλοῖς.
85. Πυροφόροιο· σιτοφόροιο. πολυσχιθεος· ἐπὶ τὰ στόματα ἔχει ὁ Νεῖλος, ἐν πολλοῖς τόποις μεριζόμενος.
86. Ὀχ'· λίαν.

87. Φαίης· ἔφασκες. ἔμεν· πορεύεσθαι, περιπατεῖν. βαθυτέρμονα· ἡ βαθύ, κοῖλον βάθος ἔχουσα.
88. Ἦπια· πράα· πράγματα. φρονέουσιν νοοῦσιν, ὑπολαμβάνουσιν. ἡθαλέοι· εἰθιμένοι.
89. Ἐνέπουσι πορευέσθαι. νηνεῖαι· εἰρηνικοί· εἰσαν-έχοντο· ὑπομένουσιν.
90. Φλογεροί· πυρροί. βαθεῖαι· πολλά.
92. Σφαιρωτός· στρογγύλος, κυκλωτερός.
93. Κορύκια· β'· δνόματα νήσων
94. Πέπηγε· κέρατα.
96. Ἀόνιοι· Θηβαιοί, β' βοετικοὶ ταυροὶ (sic). οἰο-κέρωτες· μονοκέρωτες.
98. Ἀρμονίαις· συμφυαῖς. εἰλικόμορφον· συνε-στραμμένους.
99. Αἰχμήσιν· βολαῖς. ἡέρηται· ἐκκρέμαται.
100. Χερρόνησοι· ὄνομα τόπου.
101. Αἰπεινήν· ἔνδοξον. Πέλλαν· πόλις, ὄνομα πό-λεως.
104. Βλοσυροὶ· φοβεροί.
105. Ἀμφιλαφές· ἐκάτερεν.
106. Κεῖνοι· ὅμοιοι· ἡ κείνοι καὶ ὅμοιοι, ἡ ἕως τὸ κείνοι στιγμῇ, τὸ δὲ τοὺς ὁμοίους τοιοῦτους. φάτις· καὶ οὗς Ἡρακλῆς αὐτῶν πρότερον ἐξ Ἐρυθείας ἐκόμι-σεν, τὸν Γηρυσόνα ἀνελών, ὅτε δὴ καὶ Ἀρχίπῳ Πέ-λης ἡγεμόνι (φίλος δ' ἄρα οἱ καὶ συνήθης ὁ Ἀρχίππος) ἄθλον ἔκτελεν ἔμελλεν οὐδὲν ἀτιμότερον (ἡ?) ὁ Εὐ-ρυσθεὺς δ' τῆς Ἀργου δυνάστης κατὰ γόλον Ἡρας ἐπέ-ταττεν· ὁ γὰρ τοι τὴν Ἀντιόχου παραρβρών. Ὀρόντης λιμὴν προσεκαυθεὺς καὶ μεθύνων τῆς νύμφης τῷ ἔρωτι (Μελίβοια τῇ νύμφῃ τὸ ὄνομα, Ἄλκεανός τῃ λιμνῇ (νύμφη?) πατὴρ), τῆς ἐπὶ θάλατταν μὲν ἐπελάθετο, ὁρσεὶ δὲ καὶ πεδίοις περιελίμναζε, νῦν μὲν τὸν Ἑμ-βλωῖων (ὅρος δ' οὗτος καὶ τοὺς αὐτοῦ (sic; τοσούτοι καὶ τὸν αὐτοῦ?)) καταγίγξων πρόποδας, ἄρτι δὲ πρὸς γῆν ἐκτρεπόμενος, καὶ ταύτην ἐπικαλύπτων τῷ βρύ-ματι, ἐνίστε δὲ καὶ μέσος τῶν ὁρέων συρόμενος ἀμφοῖν Ἑμβλωῖου καὶ Διοκλείου, τῶν ἐξ ἑω καὶ δυσμῶν ἐπι-κεκυφῶτων ἀλλήλοισι, καὶ παντοῖος διὰ τὴν ἐρωμένην γινόμενος, ἀνοιδάινων τε καὶ ἀνακαυχάσων, καὶ πελά-ζων τοῖς τεύχεσι καὶ τὴν εἰς χερρόνησον διεσχηματισμέ-νην πόλιν ἐμὴν περικλύζων τῷ ὕδατι.
110. Ἐρυθείης· ὄνομα πόλεως.
112. Σκοπιῆσι· λόχοισιν.
113. Ἐνιπαῖς· ἀπειλαῖς, κολληλαμουνοισιν Ἰού-νου (sic).
114. Δέ· ἀλλά. Πέλλης· ὄνομα γυναικὸς ἡ πόλεως. δῖης· εὐγενούς, εὐγενείας.
116. Ἑμβλωνοῖο· ὄνομα ὄρους, ὄνομα ποταμοῦ.
116. Πελάγιν· λιμένισεν.
118. Ὠκεανίνης· ὄνομα γυναικὸς.
119. Πάγοις· ὄρεσι, λίθοισιν. ἐρίσπορον, μεγάλην.
120. Μελιθόης· λιμνῇ, ὄνομα γυναικὸς.
122. Τειναμένους· τοῖς ὄρεσιν.
123. Διόκληιον· ὄνομα ὄρους. Διοκλῆς· ὄνομα.

134. Ἑμβλωνοῖο· ὄνομα ποταμοῦ.
125. Ἐπαιγίζων· σφοδρῶς πνέων.
129. Ῥοπάλῳ· πασσάλῳ.
130. Διακριδόν· ῥηγνυμένους.
132. Ἐρξε· ἐποίησεν. διέκερσε· ἔκειρεν.
133. Ἀμφιβόλων· τῶν ἐξ ἀμοιβῆς ἄλλων ἐπ' ἄλλων διερχομένων, ἀμφὶς τίθεντων.
134. Προέηκεν· ἔπεμψεν. προβολῆσι· προῦσσει, ἐξόδους.
135. Ἀσχετα· δυνάτως. μορμύροντα· γογγίζοντα.
136. Αἰπύτα· μεγάλως.
138. Πολυσμαράγοιο· ὕδωρ.
141. Σκυθῇν, ὄνομα τόπου. Ἰστρος· ὄνομα ποταμοῦ.
143. Τῇ· ἐκείθεν, ἥως οὕτως. αὔτε· πάλαι.
145. Κελάρωζε· κονάβησεν. Ὀρόντης· ὄνομα θαλάσ-σης.
146. Σμερδαλέον· δυνάτως. μύκημα· βοαί.
147. Νεήλυδος· τοῦ ποταμοῦ, ὄνομα θαλάσσης.
148. Γαῖα δ' ἀνέπνευσε· ἡ μέντοι γῆ τὸ ἄλγος ἀπο-σεισασμένη καὶ ἀναπνεύσασα λιπαρὰ κατέστη καὶ τρύ-φικος καὶ πρὸς καρπογονίαν ἐπέδωκε, καὶ εἰσέτι στα-χυοφορεῖ καὶ τοῖς ἑαυτοῦ βρέθει βλαστήμασιν, Ἡρα-κλῆος αὐτὴν οὕτω φιλεργήσαντος. Ἐκεῖ καὶ Μέμνονος ἱερόν ἐστι, δν Ἥους παῖδα γινόμενον καὶ Πιεῦσιν ἀφι-κόμενον σύμμιχρον Ἀχιλλεύς ἀνείλεν μαχόμενον· θρη-νοῦσι γοῦν Ἀσσυριοὶ τὸν ἐκείνου θάνατον καὶ ὡς θεὸν τιμῶσι τὸν τελευτήσαντα.
150. Ἐτι νῦν· ἕως τῇ (sic) νῦν.
153. Ἡριγενείης· τοῦ τῆς Ἥους δηλονότι.
156. Θαραλέος· ὁ Ἀχιλλεύς. παρέδραμε· γράφεται δαμάσσαντο. Δηιδαμείης· παρακοίτης, Ἀχιλλεύς.
157. Πιμπληίδι· πεπληρωμένη. Μολπῇ· μουσικῇ.
161. Βιστονίδος· ὄνομα.
162. Αἰθύσσοισιν· ἀναρρίπτουσιν, ὀρυῶσιν· αἰθύμα γὰρ τὸ ὄρημα τοῦ πυρός. αἰθύουσιν· ἐκβάλλουσιν.
164. Ἀριπρεπές· λαμπρόν.
167. Ἀγκιστροῖσιν· αἶμοι (sic; ἄμματα?)
169. Ἐπικάσιον· στρεφόμενός.
171. Ἐπιγρίμψωσι· λάδωσιν.
174. Σιδηροδόριο· ἤγουν τῆς ῥίνης.
175. Χρόα· ἤγουν τὸ σῶμα αὐτῶν.
181. Τετράδυμοι· τέσσαρες. — Πίσυρες· τέσσαρες. δίαυλοι· σουλῆνες.
182. Ἀβληχρή· ὀλιγοψύχη.
186. Λασιονήμοισι· δασύποσιν.
192. Ὀλοούς· βόλους. πόρους· σουλῆνας.
193. Ἀπέρευσε· ἀφείλεν.
195. Γάνιος· εὐφρόσυνος.
197. Τέμπασιν· ἤγουν μέσον ὁρέων.
198. Χθαμαλοῖς· λιβάσται (ἄσσυτοι).
199. Ὀμιλαδὸν· ὁμοῦ.
201. Ἀγκάς· ἀγκάλας.
202. Παρέπισσε· τὴν θήλειαν.
201. Λαυψήρά· ταχείας.

208. Ἀτραπιτοὶ δδοί. βέβηλοι μυστροί, συγεροί, μισητοί.

211. Ἐϋσχιζέων πολλῶν αἰχμῶν.

214. Θάμνοις ὕλαις.

217. Ἀμφίβιοι ἢ ἔλαφος ἀμφίβιος. πατέουσι πορῶνται.

218. Ὀμόστολον συνέμπυρον, ὁμοῦ.

219. Ἐξανύουσι διέρχονται.

221. Μεθέπων διουκονομῶν. οἰήτα· λιπευμένοι.

225. Ἐχθρῶν ἔλιπεν.

226. Στόχον κυδερεῖν.

228. Οἰήκας λιπευμένοι. ἔχων διευθύνων.

229. Ἀμοιβαδῆς ἀμοιβῶς.

230. Πλάτῃσιν κώπαις. ἐρέσσουσι· πλέουσιν.

234. Ἐρεῖναι ζητεῖ.

236. Ὑφινόμενον κατασκευαζόμενον.

237. Ὀφίωνεον ὄφιν, ἔχνος.

238. Χετῆ· ριπτομένως.

239. Ποτὶ δῆριν εἰς μαχῆν.

240. Ἐρπετόν ὄφιν.

241. Ἀσθμα· πνοή.

242. Ὑψός· ὕψι.

244. Περφικῶτας τρύζοντας.

247. Δηριόωντα· μαχητήν.

250. Παιράσσοντα· κινεῶντα.

252. Ὡμηστῆρα ὀμών.

257. Ἐσμός· τάξις.

258. Ἐνέρεισαν. ἐπηξαν.

259. Ἀψα· μέλι.

260. Κάρηνον εἰς.

261. Ἐνιπρίουσι· πρίζουσιν.

263. Δαιτρεύουσι· τρώγουσιν, ἐσθίουσιν.

264. Ἐχονται· κρατοῦνται.

265. Ὑπερνεμέθονται· τρώγουσιν.

268. Ἐχθρά· ἐχθρῶς. θώρηται· κρέματα.

270. Δυσπαίπαλος· δυσκίνητος.

272. Λάπτει· δάκει. ἀπερίτα· χωρὶς πέρατος.

274. Κεραῖζει· τυπεῖ, οὐτῶ.

277. Διέσχισε· κέκολεν.

278. Ἀτέρμων· πολὺς.

279. Ἰχώρ· ἵος, ἦγον λαποράτα.

280. Ἡμίδρωτα· λιμένον ἡμασσάτα, κεκομμενα.

281. Ἡμιδάκτα· μεριζόμενα.

283. Ἐμπεφύδα· στηριγμένα. μέμυκεν· ἐδόθησεν.

286. Καρκινάδας· αἱ καρκινάδες αντιφάρμακόν εἰσι τοῖς ἐλάφοις, λικασούρι.

290. Ὡτειλαί· πληγαί. ἐπιμύουσι· κλείουσιν.

294. Πάντ'· εἰς

295. Οἷν· καὶ ὀπίη.

297. Ἐλάφου δέμας· ἔχουσιν.

302. Αἰγλήεις· φαιδρός.

303. Ἀκρέμονες· αἰχμαί.

304. Προτενεῖς· μακράι.

307. Ἥθαλέας· κοινάς. νάπessιν ἀλλιβαλλούνη (ἀλλ' οἱ βαλλούνη?).

311. Ἦχιν· καὶ θπου.

312. Ἐπόασσθαι· γράφεται ἀλάσθαι.

314. Βαλῶν ταχυτάτων. ἐνέστακται· τέθειται.

315. Ἀριόηλα· εἰσίν.

317. Οὔθροι· εἰσίν.

318. Παρὰ Τέμπεssιν· ἀλλ' ἐπ' ἔσχατ' οὔρε (οὔρεα, ὄρη?).

321. Ἐπίρρον· σόφα.

327. Οὐ πολλόν· οὐ κατὰ πολὺ. τούτων· ἦγουν τῶν ἡμέρων.

332. Αἰθυκτῆρας· πυρρένας.

336. Ἀτίνακτος· ἀτρεπτος.

340. Πνεύμονας· ἀλλικεμούν (sic).

343. Κομέει· τρέφει.

345. Ὡς δέ· παραβολή.

346. Ῥικνόν· ἐκτετηχότα.

347. Ἀδελγρόν· ἀσθενῆ.

349. Γιννύμενοι· διδόμενοι. κομιδὴν· τροφήν.

350. Κομέουσι· τρέφουσιν.

352. Ὀρέγουσι· φέρουσιν.

353. Δρεψάμενοι· ληψάμενοι.

354. Ἀρυσάμενοι· ἐρυσάμενοι.

355. Ἀμφιέποντες· λιμαζόντες.

368. Τὴν μὲν γάρ· βρα θαῦμα. διέσθαι· ζητεῖν.

365. Ῥηζαμένους· πέμψαντας.

367. Πρός· ἦγον ἔνεκα τοῦ, πρὸς· εἵνεκα.

368. Λύσαιο· λύσαι. ἀποινα· τὰς βύσεις. δέδεξο· δέχου.

370. Ἡμέας· εἰς. γνάμψον· στρέφον.

371. Θέμιν· δίκην.

374. Τεῦ· τούτου, ἦγον ἀγρευτῆρος.

375. Αἰδώς· γνωμή.

381. Ὀτέσσα· προβατώδης.

387. Βῆσαν· ὕλην.

389. Ἰχθυοὺς· ὅμοιους τῆς ὀμίλου τῶν ἰχθύων.

391. Φάγροι· ὄνομα, ἰχθύες.

392. Ῥαφίδες· ἰχθύες. τρίγμα· καὶ ἀστακοί· ἰχθύες.

397. Τείρουσι· καταπονοῦσιν. ὑπείροχα· ἔξοχα.

399. Δαμήμεναι· δαμάσαι.

399. Ἀμμασι· δέσμασιν. ἱμερτοῖς· πολλοῖς. ὀμόγνια· ὅμοιαι. δαῖτναι· διδασκῆναι.

401. Ἐπιπροσύνῃ· φίλῃ.

403. Ὀδονοῖς· ξένους. ἐπενείματο· ἔδωκεν.

407. Ὡτίδες· ὄνομα πετεινῶν.

409. Ποσιγρόν· ὁ ἔχων τὴν χοιρὴν τοῦ προβάτου.

411. Ἀθύρη· παῖζ.

412. Δονεῖται· κινεῖται.

417. Νηπαθῆς· χωρὶς πάθος.

419. Τῆλε· πέρας· ἦγον χωρὶς πέρατος.

423. Πευκῶανός· πυρρέντας, πικρούς. μαλερούς· κχυστικούς. οἰστρήντας· λυσσωμένους.

424. Ἀναλθέας· ἀθεραπεύτους.

425. Ἀνεπτοίησας ἐπτήξας. ἀζευκτοῖσιν· μεγάλοις.
 426. Κερδέσαν ἀχαϊνέην· ὄνομα ζώου· κατ' ἀντί-
 πτωσιν κερδέσσης ἀχαϊνέης.
 430. Ἀζαλέσιο· μεγάλοιο.
 431. Καναχήποδος· ὁ ποιῶν δοῦπον μετὰ ποδῶν.
 432. Ὡτίς· ὄνομα θηρός.
 433. Ἐπέχραον· ἐγγισαν.
 437. Τινασσόμενος· κινούμενος.
 438. Πανάθεσμος· ἀδικος.
 439. Δάπτει· δάκει.
 440. Δαινύμενος· ἐσθίων. αἶσαν· πῆμα.
 446. Κρυερός· φοβερός.
 449. Δημῶ· λίπαι, κουνγρασσίσζε.
 453. Κρυδέντος· κρατεροῦ. ἀρείοτεροι· κρείστονες.
 455. Ὑπερβύαλος· υπερήφανος.
 459. Πορθαλίος· ἔχων πορθαλίον. γῆρυν· φωνήν.
 462. Ἀπέσθιτο· ἐφθειρόντο.
 470. Δόχμια· χαμπύλα. κλίνας· ἐκκλίνας.
 471. Δεδοκημένος· μένων.
 472. Ἀσχετον· ἀκατασχέτως.
 475. Κεκασμένος· ὥπλισμένος.
 478. Προβλήτα· φυλακήν.
 482. Ὡτειλῶν· τραυμάτων.
 486. Ἀγρονόμων· ἀροτροῦς.
 490. Ἀπειρεσιῶν· μεγάλων.
 491. Κεῖνα γάρ· ἔχουσιν. ὑπέρβια· δυνατά.
 492. Χαιλιόδουσι· ἀσάνναι.
 493. Ἄλλοι μὲν πλήθους· ἢ ἀνθρώπων ἄλλη πληθὺς.
 ἐνέπρισαν· ἐμέρισαν, ἔχουν εἶπαν.
 496. Εὐάδεν· εὐάρεσκεν. αἶμι· ἡμῖν.
 498. Διακριδὰ· κεχωρισμένους. τεκμήρασθαί· προ-
 νεῖσθαι.
 506. Ἀριφραδές· φανερόν.
 510. Ἀπηλεγέες· σκληροί. βιώνται· βιάζονται.
 511. Ἀγνυνται· κλιώνται.
 515. Κατὰ γαίης· ἔχουν ἐπάνω.
 518. Ἐπὶ χέρσον· ἔχουν φαίης κεν.
 519. Ἰθόμιον δὲ κάρηνον· ἔχει.
 521. Κατ'· εἰς.
 529. Διατμήξει· μερίζοιτο.
 531. Ἐνθής· πρῶτος.
 532. Πολυκνήμοισι· πολυδένδροις.
 533. Φηγούς· κέδρους. κοτίνους· ἀγριελίους.
 534. Ἐξετάνουσεν· ἐβρίβεν.
 535. Ἐγγυρίψας· λήψας.
 538. Ζεύγλην· ζυγόν.
 539. Σημάντορας· σημῆτον.
 543. Εἰσαΐουσι· νοοῦσιν. τιθασεύτορες· κιλιζάνναι,
 δομεστικοί.
 550. Ἰγλεμον· θρῆνον. ἐντύνουσι· ποιοῦσιν.
 551. Ῥινόκερκος· ὁ ἔχων ἐν κέρασιν, μονόκερκος. δρυ-
 γος· ὄνομα θηρός. δέμας· εἰς. αἰθυκτῆρος· καυστικοῦ.
 553. Ἀντέλλει· φύει. ἀκάχμενον· ὥπλισμένον.
 554. Διατρῆνει (sic)· λουπερτούσα· ἐνορούσας· σείσας.

555. Οὐτήσας· τρώσας. διτμήξει· κόψοιτο. χαρά-
 ὄρην· τρύπημα.
 560. Σθεναρῶ· δυνατῶ.
 559. Ἐπήτριμα· τρυπημένους.
 563. Αὐτόχρονες· ἐκ τῆς γῆς γεγονότες.
 564. Πρὸς ἀλλήλων· ἀντὶ τοῦ παρ' ἀλλήλων.
 566. Ἦδη καί· καὶ θάλαττα φύει τὰ δσπρα καὶ
 ἀλλ' ἅττα παρόμοια, κόχλους καὶ στρόμβους καὶ ἀφύας
 καὶ δσπρακα, γόνον αὐτοφυῆ καὶ ἀμήτορα, καὶ μέχρι
 μὲν δὴ τούτων οὕτως ἡμῖν ὁ λόγος διεξώδευται. διε-
 ροῖσιν· ὕδατιν.
 568. Ἀφύαι· μονόσι. κόχλων· φεροίκων.
 570. Βῶν· γράφεται βωκῶν· βῶξ genus piscis.
 572. Πάνθηρας· τ' οὖν. αἰλούρους· αἱ γάττοι, μα-
 μούνη.
 573. Καλιαῖς· νοστίαις, νεοτιαῖς.
 574. Ὀλιγοδρανέας· ἀσθενεῖς.
 577. Ἐλέειν· λαθεῖν.
 578. Ἐχοντες· ἔχουσιν.
 579. Οἶτον· θάνατον.
 581. Ἠδῆσειαν· αὐτῆσειαν.
 582. Δόχμης· ὕλης.
 583. Φάσα· ὀφθαλμούς. ἀμπετάσαντο· ἠνοῖξαντο.
 καὶ ἔδρακον· καὶ ἶδον.
 584. Νεοτερπές· νεοτερπῶς. ἐδητύος· δαιτός.
 588. Αὐτορόφοιο· αὐτοῦ.
 590. Γραπτόν· γράφεται γραπτόν. ἀριπρεπές· ὁμορ-
 φον (εὐμορφον).
 591. Τῶν οὐδέν· ἀσπαλάκων δὲ περὶ γράφειν μὴ καὶ
 γελοῖον ἦ, οὐχ ὅτι μόνον τυφλοὶ καὶ γηγενεῖς, ἀλλ' ὅτι
 καὶ βορώτατοι καὶ ἀνθρώποις πολέμοι, ζημιούντες
 αὐτοὺς περὶ τὰ τῆς γῆς σπέρματα καὶ μοχθεῖν πολλά-
 κισ μάτριν παρασκευάζοντες· ἱστορία (αν?) μέντοι περὶ
 αὐτῶν ξενίζουσιν οὐκ ἐξὸν σιγῇ παρελθεῖν· φήμη γάρ
 εἰς ἀνθρώπους πεφοίτηκεν, ὥς ἀσπάλαξ πάλαι ἦν τὴν
 τοῦ γένους ἔχων διαδοχὴν ἐκ βασιλείας αἵματος.
 592. Εἰσοράσθαι· ὀρᾶσθαι.
 594. Πουλύν· πολὺν, λευκόν.
 596. Ἀριζιλοῖσιν· πολυφήμοις. ἀμαρύσσειν· ἀστρά-
 πτειν.
 600. Κρυερόν· δυνατόν. περίδρομον· περίξ.
 602. Φρίσσοντες· ὀπλίζοντες. προβλήσι· φυλακαῖσιν.
 604. Ὁξέα· ὀξέως. πεφρίκασιν· ὥπλισμένοι.
 606. Μίμημα· γράφημα.
 608. Δυσσιδέα· δυσπρόσωπα.
 609. Ἀτάλαντον· ὁμοιον. ποθητόν· πόθον.
 611. Ἐκτεινε· ἀντὶ τοῦ ἐκτεινέτο.
 613. Ποιοφάγων· βοτανόφάγων. ἀλαῶν· τυφλῶν.
 μέλπειν· αἰδέσθιν.
 614. Βάζεις· φήμη.
 616. Εὐμετάσθαι· αὐχνηαί· μῦθος, ὡς ἀφ' αἵματος
 ἀνθρώπινου οἱ ἀσπάλακες ἐγένοντο.
 618. Φινεῖ· ἔχουν Φινεῖας.
 617. Αἰτάλλεν· ἐθρεψεν.

620. Παρέστια· τρώγοντα.
 623. Βορειονέω· Βορείου· αντίπτωσις.
 626. Εὐνασεν· ἔπαυσεν.
 628. Λάβρον· ἀχόραστον.

ΕΙΣ ΤΟ Γ'.

9. Κούρητες· νέοι.
 10. Ἀμειλίχτιοι· φόνιος.
 11. Ἐνικάτθετο· ἔθηκεν. Κρήτης· ὄνομα τοπου.
 12. Οὐρανίδης· ἡ Κρόνος. νεοτλήα· νέον.
 13. Ἀμφίλιξε (sic)· πρόκρινε.
 16. Ἀμφεβάλλοντο· ἐξεδύσαντο.
 18. Ῥιγεδανόν· φοβερόν.
 19. Εὐώδιος· καλλιτόκοιο.
 21. Προχοῖσι· ἐν ἐξόδοις. πολυρῥαθάγου· πολυρ-
 βέντος.
 23. Εὐβροτος· εὐτροφος.
 26. Πάσσονα· μεγάλην.
 27. Κατηφέας· κατωφερεῖς.
 28. Κομώουσιν· ἀνοοῦσιν. ἔθειρα· κόμαι.
 29. Τούς· οὓς.
 32. Ἀμαρυγαί· αἶγλα.
 35. Ἐριδάλαι· λιπαρή. διψαδί· ξηρή.
 36. Βριαῶν· δυνατῶν.
 38. Πρόσωπα· εἰς.
 39. Μέλαν· κυάνεον. μεμορυγμένον· μιγμένον.
 44. Αἰθοῦ· πυρόεις.
 46. Δαφρινόν· φόνιος.
 49. Διαπόμπιος· δυκ.
 51. Ἀμραδόν· φανερώς. ὑπνώει· εὐδει.
 52. Κίχχιν· ἀντήσει. ὑπείροχος· μεγάλη.
 55. Νόρκα· ἰχθύς ἐστιν. λυγρῶν· ἡγουν λύει.
 56. Πεντάχι· ψεύδος τὸ τίκτειν τὸν (τὴν) ἐν ἑνα
 (μία?) ἀλλὰ ε' δ' ὅ· γ' β' α'.
 67. Ἀνεμώλιος· ταχύς, ματαῖη.
 61. Ἀμφίδυμοι· δύο.
 65. Ὀλιζότεραι· μικραί. μένος· εἰς.
 69. Φαεινόν· πυρῶδες.
 77. Δι' ἡερίην· εἰς αἰθέρα.
 79. Πρόσθε μὲν αἰ· αἵτινες, καὶ αὐται. Βάχχοι·
 Διονύσου. Βάχχαι· τίθηται παρδάλεις Διονύσου, καὶ
 δείγμα ταύταις τὸ γλευκος ἡγαπημένον. φέρτε στα-
 φύλοιο (sic)· ἔφερον.
 83. Ἄγριον· ἡγουν ἀγριώτερον.
 85. Λύγας· λύγες, λέαιναί, παρδάλει (sic) καὶ
 τρίγλει (τίγρεις) πρὸ τῆς γονῆς θέλουσι θανεῖν ἐκ
 φίλτρου.
 87. Ταί· αἵτινες.
 94. Μειόσι· ἡγουν τοῖς λυγχοῖς.
 95. Μείζοσι· ἡγουν τοῖς λυγχοῖς. Ἄνθος· ἐπιδεδρομεν.
 96. Τάδε φύλλα· ἡγουν λύγες (λύγες) καὶ λέοντες.
 ἀγάσαντο· ἐφίλησαν.
 102. Ἐξάπτης· ἄφνω.

103. Μύρονται· κλαίονται. λιγέως· ἡδέως. ἀδινὸν
 γόν· μεγόδυνον.
 106. Πεπταμέναι· ριπτόμεναι.
 108. Στάξεν· ἔδωκεν.
 111. Ὑψιπόλοις· ὑψιπέτοις.
 112. Τόσσον· γνομή· φίλτρον.
 113. Κομιδὴν· τροφήν.
 114. Φώκη· φώκα. δυσαῆς· δεμαλιάτου (sic).
 115. Ἀλίσστον· ἀλήθητος.
 117. Κορῶν· σημεῖωσαι· ἡ κορώνη θ' γενεὰς ζή,
 ἡ ἔλαφος λς'.
 120. Ὑπὲρ τέγους· ὑπὲρ στέγης. κατεπαλμένον· πη-
 δῶνται.
 121. Ἐκλαγεν· ἔκραγεν. ἄνθορον· ἔκθορον.
 125. Πυλῆες· κύμβαχοι. τρύζουσι· γογγίζουσιν.
 128. Θαλάμων· γράφεται πτερύγων· καὶ ἔτοιμα ὄντα
 πρὸς φθορὰν ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν λυσικόμων καὶ ἀπτέ-
 ρων πτερύγων.
 129. Ἐρίθρογοι· δξύδρυχοι ἀπὸ τοῦ ἐπιτατικοῦ μο-
 ρίου καὶ τοῦ βρύχου.
 132. Δαμῆναι· σφαχθῆναι.
 133. Αἰχμητῆσι· τοῖς πολεμισταῖς.
 134. Ἐρρίγασι· ἐροθήθησαν.
 137. Μυλάκων· λίθων.
 141. Ἀγανὴν· πραεῖαν, εὐτερπῆ, χαροπὴν. πανα-
 μειδίοισι· ἀηδεστάτοις, τοῖς συγχοῖς.
 145. Κέαρ· θυμός.
 147. Ἐελδόμεναι· ἐπιθυμοῦσαι.
 148. Ὀρμαίνουσι· ἐπιθρόσκουσιν.
 149. Μεθιέμεναι· ἐφιούσαι.
 150. Κυμαίνουσιν· κινούσιν.
 151. Πλήθει· βαρύνεται.
 152. Ἐρχομένοις· ἐρχομέναις.
 153. Νόσφι μόνον λυγγῶν· ξένον περὶ λυγγῶν καὶ
 λχγῶν. ὀλιγοδρανέων· ὀλιγοδυναμένων.
 154. Ἰμεῖρουσα· ἐρώσα. συγγέουσα· μισοῦσα.
 155. Τόσα· πολλά. ταλάσσετο· ἐκατέρησεν, ἔτλη.
 μητίσασθαι· ἐπιβουλεύσασθαι.
 157. Ἐξέθλιψε· ἐσφινξεν.
 158. Μαχλοσύνη· ἀγάπη.
 159. Τίκτηι· γεννᾷ.
 160. Ὀπτήσασθαι· βλεψάσθαι.
 164. Ἀμοιβαδὶς· ἀλλάξ.
 165. Τερπόμεναι· φιλούμεναι. Γάννυται· εὐφραίνον-
 ται, ἡγουν οὕτως.
 166. Ἀποπλάζονται· ἀφίονται. ἱμερον· ἔρως.
 167. Συναινούσι· συνευφραίνουσιν.
 168. Παῖδας· γράφεται πόδας.
 169. Κυζημποῖσιν· λείχμασιν. ἀναιδέα· θρασύν. τον-
 θορύζουσι· κινήσουσιν.
 170. Πανυπείροχα· μεγάλην.
 171. Παντ'· καὶ κατά.
 173. Τόθι· καὶ ὅπου.
 174. Βόσιος· ἔδωδης. χατέουσα· χρήζουσα.

176. Οἷα· καὶ οὕτως.
 178. Τοῖον
 Ἄρκτος λιχμῶσα τοὺς ἑαυτῆς δακτύλους
 ἔλασφεν ἐν χειμῶνι γαστρός (γαστέρος) βίον·
 ὁ δ' ὀκτάπους αὐ τοὺς πλοκάμους ἐσθίων,
 χεῖματος ἐξέφυγε καὶ γαστρός μόνον,
 ἐσθίων πλοκάμους, οὐ λιχμῶζον ὀκτάπους·
 ὁ δ' ὀκτάπους αὐ τοὺς πλοκάμους ἐσθίων
 τὴν μήτραν ἐξέπλησε χειμῶνος βίῃ.
 τὸ αὐτὸ καὶ ὁ πολύπους· ὑπὸ· ἐν.
 178. Ἐνιπτήν· βλάβην.
 180. Αἰθῆσειεν· ἀνθήσειεν.
 182. Ἐὐσφυρον· εὐποδον. ἡρόνεντα· ταχύν.
 187. Ταῖνι· στέφανος. ἀμυρθέθηνεν· τετάνυσται.
 188. Χιονέης· λαμπρός.
 189. Ποσειτρόφος· ἡ τὴν ποίην τρέφουσα.
 193. Ἰγχεμονέειν· κυριεῖει.
 194. Ἐπήν· καὶ ἄφ' οὗ.
 196. Μέθυ· ποτάς.
 196. Ἀγχι· συναγάγη.
 197. Ὀρίνει· κινεῖ.
 198. Οἰστρός· μανία.
 200. Ἐζόμενος· καθήμενος.
 203. Φιλιον γόνον· φίλον υἱόν.
 205. Πυριμήτορι· πυρόνenti μητρί· ὅρα πῶς τὸ ἄρσεν
 μισεῖ ὁ πατήρ.
 209. Ταμέσθαι· σφάζει.
 207. Μήδεα· ὀρχίδια. ἡβήσειεν· αὐξήσειεν.
 209. Ἐπαμύνει· βοθηθεῖ.
 210. Ὡς δέ· παραβολή. ἄντην· ἔμπροσθεν.
 211. Ἀπηνέες· ὅμοιοι.
 212. Ἐρύουσιν· ὠθύνουσιν. σπαίροντα· γράφεται σπαί-
 ροντι.
 215. Λιαρῶ· γλίφ.
 217. Κινυρομένη· εὐχουσα. δύσμορα· δύσποτμα.
 κωκυδούση· κλαίουσα.
 218. Πανάποτμον· κακοθάνατον. πᾶν· υἱόν.
 219. Μείλιχα· ἔλεως. μυεῖσθαι· βουλεύσθαι. λισσο-
 μένην· παρακαλοῦσαν· ἀγορεύειν· λέγειν.
 220. Τρηχύνονται· μελαίνονται.
 221. Φοινίγῃ· πυρινοῦση (πυρινοῦσις?).
 222. Λιθοεργός· ἡ ποιοῦσα τὸν ἀνθρωπον ἐκ πέ-
 τρης.
 223. Ἰοδόρον· τὸν ἰὸν ἔχοντα. παναμειλίχιοι· ἀνι-
 λέου.
 225. Παιδᾶ· ἀθρεῖς. ἀρώμεσθαι· εὐχόμεθα.
 216. Θήσεις· σφάζεις.
 227. Τάμνε· σφάζε.
 228. Τό· καὶ ὄντινα. ἐξελκώσας· τυρλώσας.
 229. Πανάποτμος· ὠμοπότμος. ἄωροτάτοιο· ἄωρο
 230. Πάνδειον· πανάθλιον. ἀλιτροτάτοιο· ἀμαρτωλο-
 τάτοιο.
 231. Δειλῇ· ἀθλία.
 232. Στονύχεσσι· μεμερισμένοις ὄνυσιν.
 233. Ἐχθραῖς· ὀμιαῖς.

231. Νήπιον· οἷα· βρέφον.
 238. Εἰσπράσθαι· ὀρᾶσθαι.
 239. Θήκης· θήκας. ἐρωτήν· κίνησιν.
 240. Ὡπασας· δώσας. ἄορ· ζῆρος.
 253. Ἐτάρους· φίλους. πηούς· συγγενεῖς.
 243. Ἀργαλέος· κακός. ἀντιβολήσῃ· ἀντήσῃ.
 244. Κείνος· ἤγουν ὁ φθόνος· ὅρα τί ποιεῖ ὁ φθόνος
 προπάραιθεν· ἔμπροσθεν. Παισίν· παιδί.
 245. Ἀμύμονας· ἤγουν ἄνευ μώμης.
 250. Θυετείτην· φοινίαν.
 254. Χηλήν· ὄνυχα.
 256. Μετανίσσεται· τανύεται.
 200. Πάσασθαι· λαβέσθαι.
 261. Αἰπολίον· αἰγών.
 267. Ἀργενῶν· λαμπρῶν. πολύπλοκον· πολύπλεκον.
 268. Νυκτιπόρον· νυκτίπατον.
 271. Ὠπήσαιο· βλέψαιο.
 273. Ἰδέ· καὶ αὕτη· κυρτοῦται· στραβόννεται.
 271. Κυρεῖ· καὶ ὑπάρχει. αἰνόν· ὁμόν.
 273. Κυανέης· μελαίναις. ἐπήτριμα· τρυπημένα.
 ταῖνι· στεράνοις.
 277. Ἀμφοτέροισιν· δύο. ἐπικλύουσιν (εἰσυσιν), κλί-
 νουσιν (εἰσυσιν?), ἤγουν δοξάζουσιν. ὁδοῖσιν· ὁδοῖς.
 278. Ῥιγεδανόν· σμερδαλέον. διατμήξας· κόβας.
 279. Κραταῖον· τε· δυνατόν τε.
 280. Καί σε· καὶ δέριματος πεδίον· ὑαίνης φέριον κύ-
 νειον· εἰζας ὑλακὴν τε καὶ θράσος. ἐπεμθεδαῶτα· πο-
 δέμενον (sic.)
 281. Ὑλακῶντες· ἀλικτόντες (ὕλακτοῦντες).
 282. Εἰ δὲ λύκον· κύμβαλον ἐκ δορᾶς λύκου βαρύ-
 ερομον· ἔκλαγε πτάταγον ξένον. δειρας· ἐκδορεῖς.
 283. Εὐκέλαδον· δηρὸν εὐκέλαδον, ἐπὶ πολλὴ εὐκέλα-
 δον, εὐ ἤγουντα. ὀλεσίκακρον· ὀλλύων τὴν χεῖραν (χέρ-
 ρον?).
 285. Παταγεῖ· ἤχεῖ. εὐροα· εὐχρον.
 286. Ἰωήν· φωνήν.
 287. Καὶ φθίμενοι· οἷμαι, ὅτι διὰ τὸ βαρύχρον ὀλ-
 λυσι τὰ ἔμβρυα, ἀσθενεῖς φθίμενον· ὀλλύμενον. ἐρρί-
 γασι· φοβούνται.
 288. Θαῦμα δέ·
 ἄρσιν (ἄρσεν?) ὕαιναν δεικνύει θῆλιν χρόνος,
 ἐκ θήλεος δ' αὖ καὶ πόσιν καὶ νυμφίον
 ἄρσιν τε καὶ θῆλεια θηρίαι ἀγρίαις
 ὕαινα θυσιμῆτος ἐξῆν μία.
 289. Ἀμείβεσθαι· ἀλλάζειν. λυκάθαντι· τῷ χρόνῳ.
 291. Νολεμές· διηνεκές.
 296. Πολιότριχα· πολλῶν τριχῶν.
 294. Τεκμήραντο· σεσημειοντο (οἰνται?).
 295. Ἀμορβῆς· κυνηγοί.
 296. Ὅν· καὶ πῖον (ὀποιον?)
 297. Ξουθός· ξανθός, δ καὶ λεπτοψανθός· πυρρός. πε-
 ριγέα· κυκλωτερά.
 298. Θυά· ἑλαφροῦς.
 299. Ἀργαίνουσιν· λευκαίνουσιν. πολλῇ· λευκῇ.

300. Πλεῖν κραυγάζει.
 301. Ἐπισείων· κινῶν.
 302. Μέγεθος· εἰς.
 303. Μηχεδανός· μακρός, θωότερος· ελαφρότερος.
 306. Ἀμφίλυκ· τῇ ἡφ. βέα· ελαφρώς.
 308. Μακρά· ὑψηλά.
 309. Καλύψ· ταῦτα ὄρεα.
 310. Ἰκετο· ἦλθεν.
 311. Ἐπειμένος· ἐνδύμενος.
 312. Ἐμπελάει· πλησιάζει.
 313. Ἐγγρήμψ· λάβη, ἐμαρψεν· ἔλαθεν
 314. Ταύροιο· Ταύρου ὄρους.
 315. Ἐνδίων· οἰκῶν. Κίλικας· ὄνομα. Πάγους· λί-
 θους. πρῶνας· τόπους ὑψηλοῦς. Ἀμανοῦ· ὄνομα ὄρους
 Ἀντισογίας Κίλικος· ὁ Ὅρεστος· παυθεῖς τῆς μανίας
 Ἀμανὸν ἐκλήθη· ὄνομα ὄρους.
 317. Περισσοκόμοισιν· πάνυ μακραίς.
 318. Προπερέστατος· μεγαλώτατος, αἰπύτατος· μεγα-
 λώτατος.
 319. Χηλαῖσι· ὄνυσιν. τετυγμένος· ὥπλισμένος, ἀλκήν
 εἰς δύναμιν.
 320. Ἀτειρέα· ὁμιόν.
 321. Ἐτόρησε· ἐτροπύησεν.
 322. Σείριον·
 ὁ χρύσεος θῆρ οὐχ ὑλακὴν καρχάρων,
 αἶγλην δὲ κυναστέρως φρίττει καὶ τρέμει,
 οὐ κύνας ἀλλὰ κύνα θῆρ χρύσεος τρέμει,
 οὐ γηίνους ἀστέρων (ώων;) τοὺς καρχάρους.
 ἤγουν ἀστέρα κύνα.
 323. Ῥωγμὸν· τρυπήν. καταδύεται· εἰσέρχεται.
 324. Ἀζης· ἤγουν καταδύεται.
 326. Ἀκμονες· δυνατοί. διοί· δύο, ἤγουν ἄλλοι δύο
 λύκοι.
 327. Ἀσιότριχον· ὀκσεῖς.
 328. Ὀλίγους· ὀλίγοι.
 330. Δονοπερός· μέλας. ταρσοῖν· ποδῶν.
 331. Ἰκτίνον· ὄνομα ζώου.
 332. Ὅ γε· καὶ ὁ ἕτερος. πέφανται· φαίνεται.
 333. Ἐπίδευτ· ἐλλίπων.
 334. Ἐκπαγλον· φοβερόν. δρώων· βλέπων.
 338. Μεμορυγμένον· φανερόν.
 343. Τόσσον·
 ἀγαλμα τὴν τρίγλιθα (εἰς) παντων θηρίων.
 ἡ φύσις ὑνέδειξε καὶ κλυτὴν μόνην.
 Ταῶς πετεινῶν, χρύσεος εἰναλίων
 καὶ γηίνων ἀγαλμα τρίγλις θηρίων.
 345. Πάντα· εἰς. ὀρέσθιον· ὀρεῖτρεφον.
 347. Μαρχαίροντα· λαμπρόντα.
 348. Ὅπωπαί· ὀρθαλμοί.
 349. Μαρχαρυγὴν· λαμπρότητα.
 350. Δολιγόσκιος· μακρά.
 352. Ἐπισκύνιον· στραβόν. λαλαγεῦσιν· λουκκέσχανε.
 356. Διμηθεῖον· πιθεῖον (πιεσθεῖον?).
 358. Πρόπαν· διόλου.
 359. Ἰδοῖς· βλέψεις.

363. Χάρμα· χαρά. πρὸς ἄρκυας πρὸς τὰ δίκτυα.
 ἱκάνει· φθάνει.
 367. Ἀλίστος· ματαία.
 368. Ἐρωμανέων· ἐρώων, ἐπιθυμῶν. σφριγῆ· πηδῆ.
 369. Περισσολόφων· κυανήϊον, λίσσον, πέρκια, πεν-
 νάκρι. πηλίκων· τῶν δελιάλαι (δῆλον ἄλαι?) μέντοι.
 370. Ἀποσταλάει· ρίκτηι.
 371. Ἐπικροτέει· κτυπεῖ.
 373. Ὑποπτήξασα· φοβηθεῖσα.
 375. Ἀνυαμένη· ἀρουμένη.
 376. Μύωπι· λύσση.
 379. Ἔστι δέ τις·

ὁδόντι λευκῷ πληκτικώτατος φέρειν
 πῦρ λαβρὸν σύαγρος ἐκληρώσατο.
 Ὀδοὺς συάγρου λευκὸς ἐν μάχαις φέρει
 πῦρ κρυπτόν ἐνός καὶ τιτρώσκει καὶ φλέγει.

380. Ἐμεν· ὑπάρχειν. μαλερὴν· καυστικήν. ἐνιπὴν·
 κινήτην.
 381. Ἀριφραδές· φανερόν.
 382. Πολύς· πᾶς. ὄγλος· ἔνοχλος.
 383. Ποτὶ γθόνα· καὶ εἰς τὴν γῆν.
 384. Ἐπασσύτερον· πυκνώς.
 386. Ἀσθμαίνοντος· φυσῶντος. ἐνιγρήμψειν· βάλοιεν.
 387. Αἶψα· ταχέως. σφαιρηδόν· σφαίρασα (σφαίρα)
 παρὰ τὸ αἶραν (αἶρειν?), οἰόνει εἰς ὕψος πετομένη καὶ
 ἐξ αὐτῆς γίνεται τὸ ἐπιβῆμα αὐτὴν ποι ὁ τύπος (αὐτὴ
 ποῖος κτύπος).
 390. Ἰχνια· τὰ σημεῖα. πυρσευθέντα· καυσθέντα.
 τέτανται· τετάνυσται.
 392. Ῥίγιον· φοβητόν, ἤγουν τι χειρότερον.
 394. Βαῖόν· ὀλίγον. ὀλιζότερον· μικρότερον.
 395. Πέριξ· περὶ καὶ ἐξ αὐτῆς προσθέσεως γίνεται
 ἐπιβῆμα περίξ ἀντὶ τοῦ κύκλωθεν.
 396. Αἰόλα· ποικίλα τῇ πονηρίᾳ.
 397. Ἄλλ' ὅτε·

ὑστρί· ἀκοντας (ἀκόντια) κλόνω χρῆται τρίχας,
 ὅποια Κύρος τοξικῆς ἐμπείραμος·
 δύσματος ὕστρι καὶ ὀστοὺς τὰς τρίχας
 καὶ ἐχθράς ἀφίησι τοῖς ἀντιμάχοις.

σεύωσιν· κινῶσιν.

399. Ἀκάχμενον· φθάσαντα.
 400. Μαλερόν· πυρόν.
 402. Δηθάκις· ἢ συγνώς.
 403. Δεδαγκότα· μεμασθηκότα.
 406. Τεκτῆγναντο· κατασκευάσαν.
 408. Εἵνεκα· καὶ διὰ τῆς.
 409. Νηπεδανοῖς· ἀσθενοῖσιν.
 410. Κέρδεσι· δόλοισι. διπλόα· τρίςδιπλον.
 412. Νειλώφους· ἐκ τοῦ Νείλου ποταμοῦ.
 413. Τρίστοιχα· τρίςδιπλον. πετάσας· ἀνοίξας.
 414. Ἐρχος· τὸ τοῦ σώματος (στομ.).
 417. Πιστώσεται· βάλη.
 418. Ἐλισθεῖς· κυλισθεῖς.
 419. Διαπτάμενος· περάσας.

420. Τολμηρῇ· δυνατῇ.
 421. Βαρυάεος· τοῦ βαρέος· δειλός· φοβητός.
 422. Κακόν· τόνον μέγα κακόν· ὄνομα τί ἐστί μέρος λόγου πτωτικόν, ἀπρωτιέπτον· ἀπελτασμένον (ἀπῆλ-
 πισμένον).

431. Χάθεν· ἐχώρησεν, ἔδωκεν.
 437. Κεφαληδόν· κινύουσα. κορύμβους· ἀπομέττει.
 438. Φολίδεσσιν· σκάρδη.
 439. Ψόλεσσιν· πυρέσσιν.
 440. Γυρώσας· περιστρεφούσας.
 442. Στυφελόν· δυνατόν.
 443. Ἐτώσια· μάταια.
 446. Ἐδράζατο· ἔλαθεν.
 446. Δαρδάπτει· δάκει.
 447. Ἀπορώλιον· σκουαρσινιάτον. ἀπορώλιον· πτω-
 σιμῇ, ἐκπτύουσιν· σπουτάνδον.
 448. Πευκεδανόν· μέλας. ζαμενῇ· δυνατόν.
 452. Οἷζα· περάσασα.
 457. Χατίζη· χηρή (χηρήζη).
 461. Λίγεια· γλυκεῖα.
 462. Μικτά·

τέρας φυσικόν αἱ καμηλοπαρδάλεις
 καὶ θαυμά πως συνήλθον ἐν αὐτῷ τόῳ.

468. Τιθασόν· ἤμερον.
 473. Πολλόν· καὶ κατὰ πολύ.
 476. Ἀβληχραί· οὐτιδαναί.
 478. Ἀρηρέδαται· κεκόλληται.
 480. Ἐλάχεια· ἐλαχίστη.
 489. Ἀειδέα· ἄσχημον.
 490. Ὑπέρβιον· δυνατόν.
 492. Νωθῆσι· νωθοῖς.
 497. (Bittersh.) Βορήν· βορᾶν.
 501. Βάκτριον· ὄνομα ἐθνῶν ἢ θηρῶν.
 503. Κελύφεςσι· κουσκούρσε.
 504. Ἐρίδωρον· μεγάρωρον. ὁπώρην· καρπόν.
 509. Μυτοπαρῶν· tincti genas colore qui nitro di-
 citur.
 510. Ἐρίγληνοι· εὐόφθαλμοι. Χαροπόν· χαροπῶς.
 511. Οὐποτε γάρ·

οἷστρος λαγωῖς μάχεται πρὸς τὴν ἄγρην
 καὶ μήτις ἀντίοις εἰς θήραν τόκος
 θηρητῶρων ἔπτηξεν ὁ πῶς τοὺς λύκους,
 ἀλλότριον τὸν ὕπνον ἐξευρημένον (ἐξεύρεν?) μένος.

χανθόν· ὀφρύν.

512. Ἀποβρίζαντες· βρίθοντες.
 514. Μέλονται· οἱ γε μέν.
 515. Ἰμεῖρουσι· φιλότητα.
 522. Θωρόεν· σπορόεν.
 525. Ὠδίσιν· ὀδύναισιν.

ΕΙΣ. ΤΟ Δ'.

3. Κρυεροί· φοβεροί. μόθοι· πόλεμοι. χαμύναι·
 κοίται.
 4. Ἀπλετον· μέγα.
 6. Κέρδεα· πορξίαι (στορξίς) δόλεια (δόλια).
 7. Φραζαμένην· γράφεται φραζομένην. κραδίην·
 κραδίον.
 8. Μάρναται· μάχεται. ἡῦ· μέγα.
 10. Πολυνάρκεος· τῆς πολλὰς ἐχούσης ἄρκυς ἢ πολλὰ
 ἀρκούσης, ὅ ἐστι βωννύουσα, πολυδικτύου.
 11. Χαράδραι· φάραγγιν.
 12. Χωρήσειεν· ὀνηθήσει.
 13. Κατὰ μοῖραν· κατὰ τὸ εἶκος.
 18. Τά· ταῦτα.
 21. Θεά· Ἀρτεμις.
 24. Μαχαριστός· εἶην.
 27. Ὁμαρτή· δημοῦ.
 35. Πίσυνος· θα (οὔσα) πειθήνος (πειθήνιος).
 36. Λοίγιον· πολεμικὸν ἔχει.
 37. Ἰνέιο (sic)· μετηόρου ἢ ἀκρομον (ἀκρώμιον).
 38. Ὑπέρπολον· δυνατόν.
 40. Προμήθιαι· ἀστορξίαι.
 43. Ποδάγραι· πάγαι.
 48. Λιθύεσσιν· ὄνομα.
 49. Ψελίοισι· ἱμάσιν.
 50. Λύγοισι· σάλισσι· λύγος· lumen.
 51. Ἐπιβήτορες· ἀναβάται.
 52. Ἐλώσιν· ἔπονται.
 53. Ἀρωγῶν· βοηθῶν.
 54. Ξυνόν· ἐγγύς.
 58. Οἰή· ἐφόδια, κυβερνήσεις.
 58. Ἀκάτων· νηῶν. ἐπιβήτορες· ἀναβάται.
 59. Ὀχῆας· τοὺς οἰάκας.
 61. Ὅπλα· λαίψη.
 62. Τραφερῇ· γῇ.
 64. Λινοστατέωσι· βάλλοντες τὰ δίκτυα. βοηλατέωσι.
 σιγῶσιν.
 67. Θαμήν (sic)· θέσιν. πεπταμένοιο· τειναμένοιο.
 68. Φέδονται· ἡ φέρονται.
 70. Ἐπαιγιζοντα· πνεύοντα. ἀήτας. ἀνέμους.
 74. Σαλαγεῦντας· πνεύοντας.
 79. Κιώντες· πορεύοντες.
 83. Ἥ· καὶ ὅπου.
 84. Λαρόν· ἡσύχως. ποταμηπῶρος· ποταμός.
 87. Δειμάσθη· ἐδομήσαντο.
 91. Αἰμασινή· φραγμόν. μυλάκεσι· λίθοισιν.
 94. Ἰωή· φωνή.
 95. Ἴθυνε· ἐπορεύετο.
 98. Ὀρίνει· ἐκάλει (sic).
 101. Ἀνωίστοιο· ἀκατασκόπου. βερέθρου· βοθροῦ.
 101. Περιδινέται· περιστρέφεται. παλίσφυτος· πα-
 λίστροφος (παλίστροφος). δούρων· κινῶν.

103. Ὀπποῖος· παραβολή· νύσσαν· περιδρομον.
 104. Ἡνίοχοιο· ἀναθάτου.
 105. Σκοπίης· φυλακῆς.
 106. Ὅρουσαν· κίνησαν.
 107. Καθιᾶσι· καταπέμπουσιν. τυκτά· σκευασμένα.
 108. Ὅπταλέον· κεκαυσμένον.
 109. Δοκεύμενος· νομίζων. ἀλύζειν· φυγεῖν.
 111. Πολυδῖφιαν· ξηράν.
 112. Ἐϋρρέταο· εὐρύτου. Εὐφρήταο· ὄνομα ποταμοῦ.
 113. Ἀρτύναντες· σκευάσαντες.
 114. Ποτὶ μῶλον· εἰς μάχην.
 115. Ἴρι· δυνάτως.
 117. Τρεῖουσι· δειμαίνουσιν.
 118. Περιλαμπέα· λαμπρόν, καθόν· μμα.
 120. Λίνιοι· δικτύου. ἔρκος· τείχος.
 121. Ἀρκυας· δίκτυα. ἐπιδεικνύμενοι· σκευαζόμενος.
 122. Ἐπιπρονέευκε· γράφεται ἡνκλινάκα (sic). κερατὶν· αἰγμῆ.
 126. Γεγονότος· λελαχηκός.
 127. Εἰσαΐειν· ἀκούειν.
 128. Αὐσταλέους· πασσαλούς.
 132. Δατιόμενος· καυστικόν.
 134. Ἐξοχα γάρ·
 ὁ πῦρ διδορκῶς θῆρ φοβεῖται πῦρ λέων,
 αὐγαῖς δὲ πυρὸς δούλας ἀναξέ τηλικός·
 τὸ πῦρ φοβεῖται καὶ διδορκε καὶ τρέμει
 θηρῶν ἀπάντων κρατερώτατος λέων.
 ὁ τὴν πνοὴν πυρινὸν ἐκπνέων λέων
 τὴν τοῦ πυρὸς πρόσβολῃν οὐδ' ὅλως φέρει.
 134. Ἀσκαρδαμύκτοιςιν· ἀνοιγομένοιςιν.
 139. Πρίοντες· δακόντες.
 140. Ἰχθύς· εἰς τοὺς.
 141. Ἀκάτοισι· ναυσίν.
 143. Ἐλλοπες· ἰχθύες.
 144. Ἐπιμύουσι· κλειούσιν.
 148. Ἀκάματος μέγα· μεγακάματος.
 149. Ἡνορέη πίσυνοι· λέγε πίσυνοι ἡνορέη.
 150. Λύγοισι· κούλλι· σάλισσι.
 151. Βοείας· δέρματα.
 152. Ἀχαλέας· ξηράς.
 153. Ἀλκαρ· δύναμιν.
 154. Ἄωτα· δέρματα.
 159. Αἰθύσσοντες· ὁρμῶντες.
 160. Ἀλίεστος· ἀπαστος.
 163. Διοῖσι· ἀντὶ τοῦ Διός· καυστικοῖς.
 164. Γάγχο· ὄνομα ποταμοῦ.
 165. Βαρυανθέα· πολυανθέα.
 169. Κυρτοῦται· σκορπίζεται.
 170. Δρίος· τόπος δρυνίος (δρύνιος?). ἄσπετον· μεγάλως· χαράδραι· φάραγγες.
 172. Ἄσαι· χορτάσαι.
 171. Ἀστεμφεῖς· ἄτρεπτοι. ἐπιγιγίζουσιν· χεμάζουσιν. ἐνιπτήν· βλάβην.

SCHOLIA IN OPIANUM.

176. Ἐπιθύσσουν· ὁρμῶν. κερατίζει· κόπτει.
 178. Διαπρύσιον· φανερώς. γεγωνίως· φωνήσας.
 181. Ὅρινει· ἐρεθίζει. κελαινόν· ἄγριον.
 185. Ἀκοκαί· τριπήκτους.
 188. Ἀλάσματος (sic)· ἀλίσκεται.
 190. Στεφάνη· ἤγουν· πλήγιος. μαλεροῦ· πολεμίου ἢ καυστικοῦ. μόλοιο· μάχη.
 194. Ὀκλάζει· ἐγκλίνεται.
 195. Τανυβροῖοισι· μακροῖσιν.
 196. Ἀπειπάμενος· ἡβδανδοινάνδουσιν.
 197. Βραβήϊα· τὰ στέφη.
 198. Ἀποσταλάει· ῥίπτει.
 199. Κανθόν· ὀφθαλμόν. ἐρεῖδων· πῆξας.
 200. Ἐρεψάμενος· ῥιπτόμενος, δρυπτόμενος. κοτίνοισι· ὕλαισιν.
 202. Ἀστυτέρησιν· πυκιναῖς, πυκινῆς. δαμασθεῖς· σφαζόμενος.
 203. Λελομένους· ἐγρόμενος.
 204. Μεθυσφάλεων· μεθυσμένος. ἑτεροκλονέων· οἱ ὕστερον σείοντες.
 205. Ὑποκλαδόν· κλινῶς.
 208. Κεκαφρότα· πεπονηκότα.
 207. Ἐγκονέουσι· πολεμοῦσιν.
 210. Τάχος· γράφεται χάδον.
 211. Αἰνόν· ἄγριον.
 213. Θῶας· ζῶα.
 215. Κερατὶν· κλάδον.
 216. Χιμάρου· αἰγός.
 217. Ἀλλὰ κυνός·

βληχῇ μὲν ἄνδρς ἡπάτῃται θῆρ λέων,
 κυνός δ' ὕλακῃ θ' ὑπὸ παραδάλων θύη.

- μῆδεα· τὰ αἰδοῖα. ἱμάσθαις· τελαμῶσιν.
 219. Ὠρυθυμῶς· ὑλάκεσιν.
 220. Ἰάνθη· εὐφράνθη.
 221. Ἰχθυόλοιοι· ἀσπαλιῆς. κύρτου· τοῦ δικτύου. ἐστήσαντο· ἐποίησαν.
 222. Σαλαμίνι· σαλαμινίῳ.
 223. Κεστρήα· κενὸς λῶϊρος. κεστρεύς· εἶδος ἰχθύος.
 224. Πλαταμῶνας· ὄνομα βοτανῶν. κύρτον· δίκτυον.
 225. Ἐλλοπαρ· ἰχθύας.
 228. Ὀίσσαμένη· λογιζαμένη.
 229. Βερέθρου· βυθοῦ.
 234. Βλοσσυράι· φοβεραί.
 235. Οἰνάδες· οἶνον φέροντες. ὠσχοφόροι· κλάδους φέροντες. τριετηρίδος· τριῶν ἐτῶν.
 237. Ἀγηνορίς· ὁπερηφάνη.
 239. Ἀτίτῃλε· ἔτρεφεν.
 240. Κεῖν· κεῖναι. ἀταρτηροῖσι· ὑψηλοῖσιν.
 241. Οὐρηδόν· φύλαξ.
 243. Ἐχιοιόδη· ὄνομα τόπου.
 244. Εἰλαπίνη· συνπόσει.
 245. Νευροῖσι· δέρμασιν.

240. Ἐννεπεῖ· ἀειδοῖ, ἀσκήμος (ἀσχημος). τομυστίως (sic)· χωριζόμενος.
249. Ὀργία· ἑορταί τοῦ Βάχχου. κευθομένη· τῇ γυναικί.
250. Δόνια (sic)· ὄργια (ὄργια). τελετῶν· ἑορτῶν.
251. Ἀτερομσύνην· δόδον.
252. Ἐντυον· ἐπορεινόντο. βοιωτίδος· ὄνομα.
253. Ἀνήμερος· χωρίς ἀμπέλων. ἢ πρὶν ἐοῦσα· ἢ χέρος.
255. Χηλόν· κιβωτόν. ἄβρητον· θυϊόν (θεῖον).
257. Ἰπόνας· λιμένας. κίχων· ἐφθασαν.
259. Γριφάς· ἀσπαλίδες.
261. Ἐπῆνθε· ἤνθησεν. σεληματι· κόρυθι, σανίδι. μιλαξ· λίθος, ἄνθος.
262. Σέλινος· σζερεφολίου. ἔρεπτεν· ἀπεκαλύπτει (κάλυπτε).
263. Κυδίστειον· ἔπλεον.
264. Πεπιτῆρες· φοβοῦντες.
265. Κέασε· ἔπαυσεν.
267. Ὑατον· ὕστερον. ῥύησι· βρέμωσιν.
268. Ἀγραυλον· ἄγριον.
271. Ταμίσι· κούλου, κουαλλίου.
272. Ἀγνάς· λευκάς.
274. Ἰνῆς· δυνατός. ἐκ χηλοῦ· γάλακτος, ὕψους ἐκ κιβωτοῦ.
276. Εὐδοίχσιν· ὄνομα. Ἀνοίχσι· ὄνομα.
278. Προταμών· κόπτεων. στυφελάς· δυνατός. οὐτά· ζετο· ἐπλήξατο.
279. Ἀνέβλυσαν· ἐκβαλον. ὠτειλῶν· πληγῶν.
280. Ἐθάϊζε· ἐσφαζεν. δορῆσι· λόγχαις, δόρυσιν.
281. Μελεῖστί· μεριζομένους. τάμεν· ἔκοπτεν.
282. Νεοστελέων· τῶν νεοστικτομένων.
284. Θιάσουσιν· χορευταῖς. ἐμέμβλετο· ἐφρόντιζεν.
289. Ἐδεν· ἔζησεν.
290. Ἀπειλες· ἀπειλήσεν.
291. Τυρίου· ὄνομα.
293. Αἰνομόροισι· μωροῖς. ἐβώστρεεν· ἐκέλευεν.
294. Ἐλάεσκε· ἐκβαλεν.
295. Βρόμιον· Βάχχον. Πενθητῆδες· τοῦ Πενθῆος.
298. Θιασιώτισι· χορευτοῖς (ταῖς).
299. Θύσθλα· θυσίαις.
300. Ἐστάλαεν· ἔρριπτον.
301. Ἀνηύτησαν· ἐφώνησαν.
302. Ἄν δ' ἐλέλιζον· καὶ κίνηρον (ῆσον).
303. Ἀταρτηροῦ· ὠμῶς.
304. Σκοπιῆσι· ὄρεσιν.
305. Πενθῆα· ὄνομα ἀνθρώπου.
306. Κορυσσομένας· ὠπλισμένους.
308. Ἐνυάλιος· πολέμικός.
309. Πενθῆι· ὄνομα.
310. Ἠώρησεν· ἔγειρεν.
313. Ὀπωρινοῖσιν· ἄνθεσιν.
315. Δάσαντο· ἐσφαζαν.

320. Ἠεροφόνος δέ τις·

εἰς ἑκστασιν ἤγαγεν οἶνος παρδάλει
καὶ θηραταῖς δέδεχε θήραμα μένῃ.

322. Πίδωχα· πηγὴν.

324. Ἀπροφάτως· νέως ἢ ἀφάτως. ἀνασταλάει· βλύζει ἢ στάζει.

325. Κελαρύσμασι· κελαδοῖσιν.

328. Δύνει· εἰσέρχεται.

329. Ἀμφιφρόνης· ἀσκούς.

330. Νηδυμίοιο· γλυκύος.

331. Οἰνοπέδῃσι· βαγνεῖοισιν. φυτχομῆχισι· ἀμπέ-
λοισι.

332. Λαρόν· ὕλον.

334. Σισύρησιν· εἴμασιν.

337. Ψαφρῇ· λεῖτα.

338. Σειριόνετος· ὄνομα ἀστέρος.

339. Ἀυτμή· ὁδμή.

340. Βρομιώτιδι· οἶνω. Μεταχανδόν· χυθεῖσαι.

341. Αάπτουσι· πίνουσιν.

342. Χοροῖτοπέουσιν· χοροῖσιν. νομῆαι· νομαί, ἀγέλαι
τῶν πορδαλίων.

344. Νευστάζουσι· κλίνουσιν.

345. Κῶμα· μέθυ, ὕπνος. χαμάδις· κεχυμένος.

346. Εἰλαπίνῃσιν· πανθαίσιαις. ἀφυσάμενοι· ἐρυ-
σάμενοι.

347. Χνοάοντες· δεῖξαντες. Ἰούλους· γένους.

351. Περιώσιον· πολυψήμιον.

356. Τανύσκια· σκίοεντα.

357. Ἰδριες· ἐπιστήμονες, ὄνομα θυνῶν.

358. Μαστεύσαντ'· ζητήσαντο.

360. Ποδηγετέουσιν· τὰ ἵγνια ζητοῦσιν.

361. Σχεδόθεν· ἐγγύς.

364. Ἰκωνται· ἐργωνται.

367. Οἰκτρά· οἰκτρῶς.

368. Ὡς δ' ὅτε· παραβολή.

369. Ἀλάλῃται· πορεύεται.

370. Διζομένη· ζητουμένη.

371. Νηδυμίον· γλυκύν. ἴον· ἄνθος τότε.

372. Ἰάνθη· ἐχάρη.

373. Ἀναψαμένη· ἐγειρομένη.

376. Θύνοντα· δραμόντα.

377. Παλινόρσος· ὅπισθε. ὄμιλον· ἤγουν εἰς.

378. Διεπέφραδε· φανέρωσεν.

380. Ἐπειγόμενοι· πορευόμενοι. στήσαντο· ἐπηξαν.

382. Κεραταῖς· ἀκροῖσιν.

383. Μελινίοισι· πευκίοις. πάγοισιν· παγίδεσιν.

384. Κεράων· ἄκρων.

386. Γε μέν· γέμον.

389. Ἀνθεα ταινῶν· αἰετάνια, γαῖτάνια. ταινιῶν
στεφάνων.

390. Πτίλα· πετρά.

391. Οἰωνῶν· ὀρνίθων. ταρσά· πόδες.

393. Ῥωγάσιν· ταῖς κλίμαξιν. ἐστήσαντο· ἐποίησαν.

394. Πετᾶλοισι· κλάδοις· μελαθρα· τὰς τοῦ λόχου
καταδύσεις.
395. Πίσυρας· τέσσαρας.
396. Ὀρπήκεσσι· κλάδοις.
397. Ἐπαρτέα· σκευασμένα.
398. Πελώριον· μεγάληως.
399. Λέληκε· ἐφώνησεν. ἄκουσα· οὐκ ἐθέλουσα.
405. Κλαγγηδόν· κλαγγήν. ὀφρύα· στέψη ἢ ἀνθεα.
406. Ἀνιγρή· λυπηρά. ἀνιηρή· δυσχεραίνουσα.
407. Πεφόρηται· πορεύεται.
409. Ἀήτεω· ἀνέμω, ἀνέμου ἀττικῶς.
410. Ταινίαί· στέφανοι.
411. Λιγέαι· γλυκέες, συρίζουσιν· λαλοῦσιν.
416. Νήησαν· ἐπλεκτον.
417. Ἀργαλέως· ἀργαλέαις.
419. Αἰίστωσαν· ἐφόνευσαν. θήρην· θήρη.
426. Ἀνάντεος· ὑψηλοῦ, πάγοιο· ὄρους.
427. Κάταντα· κάτω.

429. Πρὸς λόφον· πρὸς ὄρος.
430. Ὀλιζότεροι· κολοβοί.
431. Κολῶναι· τὰ ὕψη.
431. Γεωμορήσι· ἡροτριαμέναις ἐν χώραις, ἀλλα-
ρατίσζε (ἀλλ' ἀροτήσσει?) ἢ ἀρούραις.
438. Κρηπίδα· ταρσά.
439. Ἐλῆς· ἀκολουθεῖς.
441. Ὑποσταίη· πνεύση. λαγόνων· δελιλούμμι
(δῆλον λούμβοι?).
442. Περίαλλα· περισσοτέρως.
443. Κύστιδα· λαβουσίκα.
444. Ὀκλάζουσι· κλίνουσιν.
445. Πολυσφράγγων· πολυπνείων.
446. Αιαιφρότεροι· κουφότεροι.
447. Ἐργμοσι· ἐργμασιν.
449. Δεινή· σοφή.
450. Ἄμματα· δέσματα.